

Reg. No. B. 431

શ્રીમદ્વિજયાનન્દસૂરિ સદ્ગુરુમ્હો નમઃ

શ્રી

આત્માનન્દ પ્રકાશ.

(૬૨ માસની પૂર્ણિમાએ પ્રકટ થતું માસિકપત્ર.)

॥ શાર્દૂલવિક્રીડિતવૃત્તમ્ ॥

કારુણ્યાન્ન સુધારસોઽસ્તિ હૃદયદ્રોહાન્ન હાલાહલં ।
 વૃત્તાદસ્તિ ન કલ્પપાદપ્ત્વં ક્રોધાન્ન દાવાનલઃ ॥
 સંતોષાદપરોઽસ્તિ ન પ્રિયસુહૃદ્દોષાન્ન ચાન્યો રિપુ ।
 યુક્તાયુક્તમિદં મયા નિગદિતં યદ્રોચતે તત્ત્વજ ॥

પુ. ૨૭ મુ. વીર સં. ૨૪૫૫. આશ્વિન. આત્મ સં. ૩૪. અંક ૩ જો.

પ્રકાશક—શ્રી જૈન આત્માનન્દ સભા—ભાવનગર.

વિષયાનુક્રમણિકા.

૧ શ્રી મહાવીરનાં મહાત્મ કાર્યો. ... ૫૭	૫ સૂક્ત વચનો.... ... ૭૧
૨ શ્રીમદ્ વિજયહીરસૂરિ ગુણાદિકમ્ ... ૫૮	૬ કાર્ય અને આશા. ... ૭૪
૩ નશીબની ઉત્પત્તિ ક્યાંથી છે ? ... ૬૦	૭ પુરુષાર્થ. ... ૭૬
૪ શ્રી તીર્થંકર ચરિત્ર. ... ૬૭	૮ સ્વીકાર અને સમાલોચના. ... ૭૮

મુદ્રક:—શા. ગુલાબચંદ લલ્લુભાઈ. આનંદ પ્રિ. પ્રેસ સ્ટેશન રોડ—ભાવનગર.

વાર્ષિક મૂલ્ય રૂ. ૧) ટપાલ ખર્ચ ૪ આના.

કાયાનું કલ્યાણ કરવાનો અવસર આવી પહોંચ્યા છે.

“આજનો દિવાલો લીજીયે રે, કાલ કોણે લીધી છે.”

પુસ્તકો ખરીદો ! ભાવમાં ગંભીર ઘટાડો ! ! પુસ્તકો ખરીદો ! ! !

શ્રીપાળ રાજનો રાસ —અતિ રસિક સરલ ભાષા સાથે સુંદર ચિત્રો	મૂળ કી. ઘટા. કી.
પાકું કલોથ બાઇન્ડીંગ, પૃષ્ઠ ૪૬૦	૩-૦-૦ ૨-૪-૦
ધત્તાશાહીભદ્રનો રાસ —જે વીર પુરુષનું નામ વ્યાપારીઓને વહી પુજનમાં શ્રી ધત્તાશાહીભદ્રની રૂઢો હુજો. એ લખ્યા વિના રૂઢિની પ્રાપ્તિ સંભવતી નથી. તેવા શત્રુશાહીનાં રાસની દરેક આવક બાઇએ ધરમાં રાખવાની ખાસ આવશ્યકતા છે. પૃષ્ઠ ૨૮૦, પાકું બાઇન્ડીંગ, ગ્લેઝ કાગળો, ચાર સુંદર ચિત્રો.	૧-૮-૦ ૧-૨-૦
કર્મ પરિક્ષા —યાને દૈવી ચક્રનો ચમત્કાર-કમનશીખ રાગ દેવની સાથે થવાની કાશીપ કરતાં તેને દુઃખ પડવામાં બાકી રહેતી નથી, કરેલા કર્મો ભોગમાં શિવાય જન્માંતરે પણ છુટકોજ નથી એ રહસ્ય સમજાવતી અતિ રસિક ધાર્મિક નવલકથા. દરેક જોને વાંચવાની જરૂર છે. પાકું બાઇન્ડીંગ, ગ્લેઝ કાગળો, પૃષ્ઠ ૩૨૫	૨-૦-૦ ૧-૮-૦
પૂજા સંગ્રહ —શ્રી ત્રિવિજયજી, રૂપવિજયજી, પદ્મવિજયજી, આત્મા-રામજી, હૃદયસાગરજી, ગંભીરવિજયજી, વલ્લભવિજયજી, વિગેરે અનેક આચાર્યોની બનાવેલ વિધી સાંક્રિત પૂજાઓ, આભિષેક, આર-તીઓ, મંગલકીર્તી, છત્ર નવ અંગ દોહા વિગેરે અનેક બાબતો છે. પાકું બાઇન્ડીંગ, ગ્લેઝ કાગળો, પૃષ્ઠ ૬૫૦... ..	૨-૮-૦ ૧-૮-૦
સજ્જાયમાળા —ભાગ ૧-૨-૩-૪ દરેક ભાગના	૨-૮-૦ ૧-૮-૦
જૈન નિત્ય પાઠ સંગ્રહ—જેમાં નવ સ્મરણ, છંદો સ્તોત્રો, રાસ, થોથો, સ્તવનો, સજ્જાયો, સ્તુતિઓ, દૈત્યવંદનો વિગેરે પૃષ્ઠ ૩૨૦, પાકું કલોથ બાઇન્ડીંગ, ગ્લેઝ કાગળો	૦-૧૦-૦ ૦-૮-૦
રાજકુમારી સુદર્શના —યાને સમગ્ર વિદ્યાર (કમ્પીત્ર) જૈન: સાહિ-ત્યનાં મહાન ખગ્ગનામાંથી સુદી કલાદેશ અતિ ઉપદેશાદ અને આનંદ જનક પ્રાકૃત કથાને આધારે તદ્દન સરલ અને રસિક ભાષામાં એક નવલ કથાના રૂપમાં રજુ કરી છે. પૃષ્ઠ ૬૦૦, પાંચ ચિત્રો, પાકું બાઇન્ડીંગ.	૬-૦-૦ ૨-૦-૦
રેખા દર્શન —તમારા વાંચ, પગ, કપાળ વિગેરે જગ્યાએ, એ નાના મોટા ચિન્હોની બધી બાબતોની વિગતવાર સમજણ બનાવતી હોય તો રેખા દર્શન ખરીદો	૧-૮-૦ ૦-૧૨-૦
દેવ વિગ્રહ —ચોપીસ તિર્થંકરોના સ્તવનો, ગૃહી સંગ્રહ અને આધ્યા-ત્મિક પદો ધ્યાન કેમ કરવું ને કોનું કરવું તે ઉપર નાની નાની કથાઓ, એ શિવાય ચંદ્ર, સૂર્ય નાડી સંબંધી જ્ઞાન તથા દેવ નાસિકામાંથી પવન નીકળે ત્યારે કયા કયા કામો કરવા તેનો સમગ્ર, શુદ્ધ સાત્ત્વ વિગેરે અનેક બાબતો	૧-૦-૦ ૧-૧૨-૦

વર્ધમાન એન્ડ સન્સ. પાંચધુની દાસજી કથાન, પુસ્તકો નં. ૩

આત્માનન્દ પ્રકાશ.

॥ વંદે ધીરમ્ ॥

યથા વા ધૌતપટો જલાદ્રે એવ સંહતશ્ચિરેણ શોષમુપયાતિ,
સ એવ ચ વિતાનિતઃ સૂર્યરશ્મિવાયુભિર્હતઃ ક્ષિપ્રં શોષમુપયાતિ,
ન ચ સંહતે તસ્મિન્નભૂત સ્નેહાગમોનાપિ વિતાનિતે સતિ અકૃત્સ્ન
શોષઃ, તદ્વદ્યથોક્ત નિમિત્તાપવર્તનૈઃ કર્મણઃ ક્ષિપ્રં ફલોપભોગો
ભવતિ, ન ચ કૃતપ્રણાશાકૃતાભ્યાગમાફલ્યાનીતિ ॥

તત્ત્વાર્થ સૂત્ર-ભાષ્ય-દ્વિતીય અધ્યાય ।

પુસ્તક ૨૭

{ વીર સં. ૨૪૯૯ આશ્વિન આત્મ સં. ૩૪. } અંક ૩ જો.

શ્રી મહાવીરનાં મહાન કાર્યો.

પ્રભુ મહાવીરે:—

મન ભૂત્યું.

હામ ભીડી.

વીર્ય દેશ્વર્યું.

રસ ત્યાગ કીધો.

સ્વાશ્રયથી કાર્ય સાધ્યું.

મીથ્યાત્વ સામે કમર કસી.

૫૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

જગતને જગાડયું.
 યક્ષાદિ દેવતાઓના ઉપસર્ગો સહ્યા.
 વંશ દીપાળ્યો.
 તપશ્ચર્યાથી કર્મોને ખાળ્યાં.
 વસ્તુ માત્રનું જ્ઞાન પ્રકાશ્યું.
 રસાતળને પવિત્ર કીધી.
 તેત્રીશ કોડ દેવતાઓને ચક્રિત કર્યા.
 છેવટે અક્ષયપદ લીધું.

માટે “ મહાવીર સ્વામી જયવંત વસ્તે છે. ”

શાહ. છત્રનાસાલ નાદાનચંદ નાણાપટ્ટી.

વંજલપુર-ભરૂચ.

શ્રીમજ્જગદ્ગુરુ વિજયંહીરસૂરિ ગુણાષ્ટકમ્ ॥

(શાર્દૂલવિક્રીડિતવ્રતમ્)

શ્રીમદ્ધારતભૂમિદીવ્યતિલકં સંવેગરંગોત્સુકં,
 સત્તત્ત્વાર્થવિવેચકં વિદલિતાઽનન્નપ્રતાપં જ્ઞાતાત્ ।
 સિદ્ધાન્તાર્થસમૂહરમ્યસરિતામેકં મહાપર્વતં,
 સૂરીન્દ્રં ગુરુવર્યંહીરવિજયં વન્દેમુદાઽઽનન્દદમ્ ॥ ૧ ॥
 મન્યામ્ભોજ ગણપ્રબોધતરણિં કારુણ્યવારિનિધિં,
 મિત્રાઽમિત્રસમં સમાનહૃદયં સર્વસ્વધર્મિષ્વપિ ।
 હિંસાહિંસનતત્પરં ગુણરતં પાશ્વણ્ડસંભેદકં,
 સૂરીન્દ્રં ગુરુવર્યંહીરવિજયં વન્દેમુદાઽહર્નિશમ્ ॥ ૨ ॥

श्रीमद् विजयहरीसूरि गुणश्रुतिम्.

५८

श्रीमद्दीप्तिपतेरकब्बर धराधीशस्य सम्बोधकं,
 ज्ञानेन प्रबलेन लोकविदिताऽमारिप्रवृत्त्युद्यतम् ।
 सर्वोपद्रवदारणैकविलसद्बुद्धिप्रभावं सदा,
 सूरिन्द्रं गुरुवर्यहीरविजयं वन्दे मुदाऽऽनन्ददम् ॥ ३ ॥
 दीनाऽनाथ जनोपकारकरणेऽनिर्विण्णमूर्वितले,
 तीर्थानां शिवदायिनां शुभवतां सत्कर्मणां रक्षकम् ।
 सद्बुद्ध्याधनधारकं हतधियां मोहान्धतावारकं,
 सूरिन्द्रं गुरुवर्यहीरविजयं वन्दे मुदाऽऽनन्ददम् ॥ ४ ॥
 सम्यग्धर्ममहालयस्य विधिना नित्यं समारम्भकं,
 सच्चारित्रगरिष्टविष्टरगतं नित्यप्रमोदप्रियम् ।
 पूजार्हधरणीभृतां भयहरं संसारभाजां नृणां,
 सूरिन्द्रं गुरुवर्यहीरविजयं वन्दे मुदाऽऽनन्ददम् ॥ ५ ॥
 शान्ता शान्तमनल्पधैर्यमचलं चारित्र भारोद्भे,
 सङ्घ क्लेश निवारकं यमवतां धौरेयमुग्रौजसम् ।
 श्रीमत्तीर्थकरानुशासनमिदं संदीपितं येन तं,
 सूरिन्द्रं गुरुवर्य हीरविजयं वन्दे मुदाऽऽनन्ददम् ॥ ६ ॥
 सर्वक्षमापतिमौलिलालितपदाम्भोजं प्रभा भासुरं,
 स्वर्गङ्गोज्ज्वलकीर्त्तिदीपितजगद्भामानमापद्वरम् ।
 भक्तानामभयप्रदं मुनिगणैरासेवना यत्सदा,
 सूरिन्द्रं गुरुवर्यहीरविजयं वन्दे मुदाऽऽनन्ददम् ॥ ७ ॥
 पूज्यानां प्रवरं प्रशस्तचरितं निर्मत्सराणां सतां,
 नित्यं संस्मरणीयशीलविभवं सर्वोपकारक्षमम् ।
 निर्वृत्तस्वपरार्थबुद्धिविषयं निर्मानमोहोदये,
 सूरिन्द्रं गुरुवर्यहीरविजयं वन्दे मुदाऽऽनन्ददम् ॥ ८ ॥
 प्रीतेनाऽजितसागरेण गुणतः श्रीसद्गुरूणां हृदि,
 सूरिन्द्रेण विनिर्मितां स्तुतिभिमां यः संस्मरेद्भावतः ।
 सोऽरं मानवतां विधाय सफलां स्वर्गापवर्गाद्भवां,
 सम्पत्तिं लभते क्रमेण दलितासत्कर्मकोटिनरः ॥ ९ ॥

નશીબની ઉત્પત્તિ ક્યાંથી છે ?

(એક મુનિશ્રી)

શીબની ઉત્પત્તિ સકામ કર્મોથી છે. નશીબને ઉત્પન્ન કરનાર આપણે પોતેજ છીએ. અગાઉના જન્મોમાં આપણે જે કર્મો કરેલાં છે તેમાંથી આપણું પ્રારબ્ધ બનેલું છે, અને આ જીવંતીમાં જે કામ કરશું તેમાંથી ભવિષ્યનું નસીબ બંધાશે. યાદ રાખજો કે બીજાનાં કર્મોથી આપણું નસીબ બંધાતું નથી, આપણું હાલનું નસીબ તે આપણા અગાઉના કર્મોનુંજ ફળ છે. અને એવીજ રીતે આપણાં હાલના કર્મો ભવિષ્યની જીવંતીનું નસીબ રચશે. એ ઉપરથી સમજવાનું કે નસીબ સ્વતંત્ર નથી, નસીબ આપણા કર્મોને આધીન છે—એટલે દરજ્જે નસીબ સ્વતંત્ર છે કે નિર્માણ થઈ ચૂકેલાં પ્રારબ્ધને આપણે ફેરવી શકતાં નથી; પણ નિર્માણ થઈ ચૂકેલાં પ્રારબ્ધનો તો લોગવ્યાથી ક્ષય થઈ જાય છે, એટલે તેની આપણે પ્રીકર કરવાની નથી. ખરી પ્રીકર તો હાલ આપણે જે કર્મો કરીએ છીએ તેની કરવાની છે; કારણ કે એ ઉપર આપણાં સંચિત કર્મોનો અને ભવિષ્યની જીવંતીનાં સારાં અથવા માઠાં પ્રારબ્ધનો આધાર છે; માટે આપણે આપણી ચાલુ જીવંતીના કર્મો સુધારવા જોઈએ અને તે સામર્થ્ય આપણાં આત્મામાં રહેલ છે. જો એ સામર્થ્ય આપણામાં ન હોય તો ઉદ્ધતિ મેળવવાનો બીજો રસ્તો કયો ? જો આપણા ક્રિયામાણ કર્મો નશીબથીજ થતાં હોય તો પુરુષાર્થનો અવકાશ ક્યાં રહ્યો ? જો એમ હોય તો શાસ્ત્રો જૂઠા થઈ પડે એટલુંજ નહીં પણ શાસ્ત્રો ઉપયોગ વિનાના થઈ પડે—કારણ કે જેમ નશીબ હોય તેમ થાય તો શાસ્ત્રોનો ઉપદેશ શું કામનો—જો એમ આગળ વધવાનો રસ્તોજ બંધ હોય તો પછી મનુષ્યનું કર્તવ્ય શું રહ્યું—ધર્મની જરૂર ક્યાં રહી ? સંગતિ દોષથી માની લીધું છે તેવું ઇશ્વરની દયા અને મનુષ્યનો પુરુષાર્થ તોડી નાખનારું નશીબ નથી જો કે લોગ દેવા માટે નિર્માણ થઈ ચૂકેલા પ્રારબ્ધને આપણે ફેરવી શકતા નથી તો પણ સંચિત અને ક્રિયામાણ તો આપણા હાથમાંજ છે, અને એને બાળી મૂકવા એ કાંઈ જ્ઞાની-ભક્તોની આગળ કંઈ મોટી વાત નથી ગીતાજીમાં કહ્યું છે કે—

यथैधांसि समिद्धोभिर्मस्मसात्કुरुतेऽर्जुन ।

જ્ઞાનાગ્નિઃ સર્વ કર્માણિ મસ્મસાત્કરુતે તથા । અ. ૪ શ્લો. ૩૭

નશીબની ઉત્પત્તિ ક્યાંથી છે ?

૬૧

હે અર્જુન જેમ પ્રદિપ્ત અગ્નિ કાષ્ઠાદિકને ભસ્મભૂત કરે છે તેમ જ્ઞાન રૂપ અગ્નિ સર્વ કર્મને બાળીને ભસ્મ કરે છે.

ઘાસ અને સમિધની પેઠે કર્મોને અરે સર્વ કર્મોને જ્ઞાનથી બાળા નાખવાં એ શું જેવી તેવી વાત છે ?

મૂલં નાસ્તિ કૃતઃ શાસ્ત્રા

જે જ્ઞાનથી કર્મોને સમિધની પેઠે સેહેલાઈથી બાળી દેવાય છે તે જ્ઞાન કેવું છે ?

એ જ્ઞાન વ્યવહારમાં ડાહ્યા ગણાવાનું નથી, એ જ્ઞાન રાજ્યના માનીતા થઈ ખેતાબના પૂછડાં મેળવવામાં નથી, એ જ્ઞાન કોઈપણ ધર્મોના બાહ્યાચારમાં નથી અને એ જ્ઞાન તીર્થોમાં કે સુસાફરીમાં નથી; આહા! શું તેનું રહસ્ય છે. દરેક અંતઃકરણ તેને ધારણ કરી શકે છે, અને તોપણ કરોડોમાં કોઈકજ તે ગ્રહણ કરી શકે છે. તે સ્વતંત્ર છે અને તોપણ અતિ દુર્લભ છે. પોતાની ખુશીથી ટુંકી દૃષ્ટિવાળા ચરમા પહેરી બેઠેલા લોકો તેને અમુકના ધર્મોમાં અમુકજ પુસ્તકમાં અમુકજ ક્રિયામાં માને છે અને તોપણ કોઈ ભાગ્યશાળીનેજ તે મળે છે. કર્મોને બાળી નાખનારું એ જ્ઞાન બીજું કોઈજ નહીં પણ—

“ અધ્યાત્મ જ્ઞાન છે ”

ઇશ્વરીજ્ઞાન છે. તું કોણ ? તારી ઉત્પત્તિ ક્યાંથી ? તારો લય શેમાં ? તારું કર્તવ્ય શું ? તારું અવલંબન શું ? એ બધું માત્ર કલ્પનાના જોરથી નહીં, ભેદબુદ્ધિથી નહીં, જડવાદની રીતિથી નહીં, પાંડિત્યની શબ્દજાળથી નહીં—વ્યવહારની પરંપરાથી નહીં—અનુમાનથી નહીં પણ હૃદયના શુદ્ધ ભાવથી પૂર્ણ શ્રદ્ધાથી પ્રત્યક્ષ રીતે તેના યથાર્થ રૂપમાં સમજવું અને અનુભવવું તેનું નામ **“અધ્યાત્મજ્ઞાન”** ઇશ્વરીજ્ઞાન—બ્રહ્મજ્ઞાન છે; એ જ્ઞાનથીજ કર્મોને બાળી શકાય છે. એ જ્ઞાનથીજ દુસ્તર ગણાતા સંસારસાગરને સહેલાઈથી તરી શકાય છે. એ જ્ઞાનથી જન્મમરણના ફેરામાંથી છુટી શકાય છે—એ જ્ઞાનથી આત્મા પોતાના મૂળસ્વરૂપ તરફ જઈ શકે છે અને એ જ્ઞાનથી જ ઇશ્વરની પાસે પહોંચી શકાય છે, સિદ્ધ થઈ શકાય છે.

મારામાં એટલું બધું સામર્થ્ય ક્યાં છે ?

એમ સમજવું એ પણ શું મનુષ્યની ભૂલ નથી ? શામાટે તારામાં સામર્થ્ય નથી. જે આપણી આત્મોત્તરિ કરવાનું સામર્થ્ય આપણામાં

૬૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

ન હોય તો પછી મનુષ્યપણું ઉત્તમ શા માટે—જો એમ ન હોય તો મનુષ્યપણું કા-
મનું શું ? જો મનુષ્યમાં સામર્થ્ય ન હોય તો શાસ્ત્રો અને મહાત્માઓ
કહે છે કે મનુષ્યદેહ સંસારસાગર તરવા માટે નૌકારૂપ છે તે જોડું
થઈ પડે. જો મનુષ્યોમાં આત્મોન્નતિ મેળવવાનું સામર્થ્ય ન હોય તો
પછી તેનું કર્તવ્ય શું રહ્યું ? જો એ સામર્થ્ય ન હોય તો પશુમાં-
પથ્થરમાં ને માણસમાં શું ફેર છે ? એ સામર્થ્ય દરેક માણસમાં એક સરખી રીતે
સ્વભાવથીજ રહેલું છે તેથીજ માણસ માત્ર આત્મોન્નતિનાં—મોક્ષના અધિકારી
છે. માણસ માત્ર પછી ગમે તે જાત, ગમે તે દેશ ગમે તે કાળ અને ગમે તે ધર્મના
હોય તોપણ મોક્ષના અધિકારી છે એ સત્ય વાત છે, તેમાં કાંઈ પણ સંદેહ નથી.
જો કે અભ્યાસના બળથી, સત્સંગથી, જ્ઞાનથી, ભક્તિથી, તપથી અને પૂર્વના સંસ્કાર
ઇત્યાદિથી એ ઇચ્છા તથા એ સામર્થ્ય દરેક માણસમાં વધતું ઓછું હોય છે એ
સાચી વાત છે, પણ એ સામર્થ્ય આપણામાં નથી એમ માનવું એ તો અપરાધ છે.
આત્મોન્નતિ મેળવવામાં બીજાનું સામર્થ્ય કામ લાગતું નથી. પોતામાં બળ
જોઈએ, પોતાનેજ તુંબડે તરવું જોઈએ, પોતાનાજ પગ ઉપર ખડું રહેવું જોઈએ,
એમાં બીજાની મદદ કાંઈજ કામની નથી. શાસ્ત્રો તથા ગુરુઓ માત્ર રસ્તો દેખાડ-
નાર છે, શ્રદ્ધાપૂર્વક તેને માનવા અને ઉપદેશ ગ્રહણ કરવો. પણ ચાલીને એ
રસ્તો પૂરો કરવો એમાં તો પોતાનાજ બળનું કામ છે. કોઈ પણ ઉપાડીને
મોક્ષમાં પહોંચાડશે નહીં. એ રસ્તાને સાત્ત્વિક શ્રદ્ધાથી કળુલ રાખવો—તેપર
ચાલવું અને તત્વને પહોંચવું એ તો પોતાનુંજ કામ છે. અન્ય દર્શનમાં પણ કહેલ
છે કે વિવેકયુક્ત મને પોતે પોતાને ઉદ્ધારો. પોતાની અધોગતિ ન કરો. કેમકે
પોતેજ પોતાનો (વિવેક યુક્ત) બંધુને પોતેજ (અહંકાર યુક્ત) પોતાનો શત્રુ
છે. આર્ય ધર્મનો એજ સિદ્ધાંત છે કે આત્માજ આત્માનો બંધુ છે અને આત્માજ
આત્માનો શત્રુ છે એટલે પોતાનું સ્વરૂપ પોતેજ સમજવું, એજ આત્મોન્નતિ છે,
અને પોતાનું સ્વરૂપ ન સમજવું એજ બંધન છે, એમાં વચ્ચે કોઈ પણ દલાલનું
કામ નથી. ઇચ્છા અને સામર્થ્યની વચ્ચે બહુ નજીકનો સંબંધ છે, એમજ નહીં
પણ ખરું જોતાં તો અતે તે બંને એકજ છે. જેટલી આપણી ઇચ્છા મોળી તેટલું
આપણું બળ ઓછું હોય છે, અને જેટલી ઇચ્છા પ્રબળ તેટલું આપણામાં અધિક
બળ હોય છે. માનસિક બળનો આધાર ઇચ્છા શક્તિની પ્રબળતા ઉપરજ છે અને
ઇચ્છા શક્તિને આપણે કેળવેલી હોતી નથી માટેજ આપણા સામર્થ્યને સમજી
શકતાં નથી. આપણને કોઈ વખત એવો અનુભવ નથી થયો ? કે કોઈ અમુક ભલું
કામ કરવા ધાર્યા છતાં પણ આપણે કરી શકતા નથી. કારણ એજ કે એ વખતે

નશીબની ઉત્પત્તિ ક્યાંથી છે ?

૬૩

આપણી ઇચ્છા એ કામ કરવા માટે મોળી હોય છે—આનાકાની કરતી હોય છે, પણ જ્યારે એ પ્રાણી ઇચ્છાને પ્રબળ કરે છે—દૃઢ કરે છે ત્યારે જે કામ પ્રથમ તેને બહુ મુશ્કેલ લાગતું તે સહેલાઈથી બની શકે છે. જે કામમાં વિદ્વો દેખાતાં તેમાં વિધ્નોને ઠેકાણું આનંદ પથરાઈ જાય છે, જે કરવામાં આગસ આવતું ત્યાં આગસને બદલે ઉત્સાહ ફેલાઈ જાય છે, જેને માટે સાધનો મળતાં નહોતાં તેને માટે જોઈએ તે કરતાં વધારે સાધનો આવી પડે છે, જે કરવાથી ભય લાગતો તે કરવાથી હૃદય હર્ષથી ભરાઈ જાય છે અને જે થઈ શકે તેવું લાગતું નહોતું તેને બદલે એટલી બધી સહેલાઈથી તે કેમ થઈ ગયું એજ અજાણી લાગે છે. આ ફેરફારનું કારણ આપણી પોતાની પ્રબળ ઇચ્છા શક્તિ છે.

જેઓ પોતાની ઇચ્છાને પ્રબળ કરી શકે તેમને કાંઈપણ અડચણ નડી શકતી નથી, તેઓ હંમેશાં આગળને આગળ વધે જાય છે. આત્મોન્નતિ, ચડતી ને પડતી ઇચ્છાશક્તિના બળ ઉપર છે. જ્યારે આપણે આપણી ઇચ્છાને પ્રબળ કરી શકીએ છીએ ત્યારે બધી મુશ્કેલીઓ દૂર નાશી જાય છે. કારણ કે ઇશ્વરી રસ્તાની વચ્ચે આવતી મુશ્કેલીઓ ઇશ્વર કેટલો બધો આપણી નજીક છે એ માણસો સમજી શકતાં નથી, તેથીજ કસ્તુરીયો મૃગ જેમ પોતાની નાભીમાંની કસ્તુરી જાણતો નથી પણ તેની સુગંધથી મોહિત થઈ જંગલે જંગલ ને પહાડે પહાડમાં રખડી ઘાસ-માટી-ઝાડ અને પથ્થરને સુંઘતો ફરે છે—તેમ માણસો પણ પોતાનાં હૃદયમાં પ્રકાશતા આત્માનું સ્વરૂપ નહીં જાણવાથી તે મૃગની પેઠે તત્ત્વનો શોધમાં અંહી તહીં રખડતા ફરે છે, પણ જે છે તે પોતાના સ્વરૂપમાંજ છે; એમ સ્પષ્ટતાથી જાણી શકતો નથી; માટેજ તેઓ ઉત્તમ લક્ષ્ય રાખ્યા વિના વ્યવહારિક નાની નાની લાલચોમાં આસક્તિથી ફસાઈ રહે છે અને ભવાટવીમાં અટવાયા કરે છે. ઇશ્વરથી દૂર રહેવાથી આપણું જીવન ટકીજ કેમ શકે ? સર્વ ઠેકાણે સમદૃષ્ટિથી જોનારો યોગી સર્વ પ્રાણીઓમાં રહેલા આત્માને સમાનભાવે જીવે છે અને આત્મામાં સર્વ પ્રાણીઓને જીવે છે. એટલે કે સર્વત્ર આત્મદર્શન કરે છે. આવાં આવાં ઘણાંએ પ્રમાણ છે. જેઓને અશ્રદ્ધા રૂપી મોટી દિવાલ આડી છે અને તેથી તેઓ પોતાનાસ્વરૂપને શોધવા માટે બહાર ફાંફાં મારતાં બહારજ રહી જાય છે. એમ નહીં થવા માટે સર્વને માટે એકજ ઉપાય છે. અને તે ભક્તિ માર્ગ છે. ભક્તિ એજ ખરું રસાયન છે. ભક્તિ એજ સંસારનો સત્ય કીમીયો છે.

જ્ઞાની ભક્તો કહે છે કે—ઇશ્વરને પામવા માટે તમે યોગ્યતા મેળવો. એ યોગ્યતા માટેની પરીક્ષા પરમાત્માએ સહેલી રાખેલી છે, અને તેની ચાવી આપણાજ હાથમાં આપેલી છે. એ પરીક્ષાઓ એજ કે વ્યવહારી લાલચોમાં ન

૬૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

ફસાઓ, અને માત્ર દૂરથી દેખાતી અડચણોથી નહીં ડરી જતાં દૃઢતાથી ઇશ્વરી રસ્તામાં આગળ વધો-આપણે ખ્યાલ-કયાસ-પ્રમાણ બુદ્ધિ અને અનુભવથી ઇશ્વરને આપણી નજીકમાં નજીક ધારી શકીએ તે કરતાં પણ તે વધારેમાં વધારે નજીક-આપણી પાસે-અરે આપણે તેનામાં જ છીએ, માટે વ્યવહારિક લાલચોમાં ન ફસાઓ અને માત્ર દેખાતી અડચણોથી નહીં ડરી જતાં દૃઢતાથી ઇશ્વરી રસ્તામાં આગળ વધો-જન્મમરણના ફેરામાંથી છૂટવું, અનંતકાળની અખંડ શાંતિમાં-અનંત જીવનમાં જવું, ઇશ્વરને પહોંચવું એ કેટલી બધી મોટી વાત છે, અને એ કરતાં બીજો અધિક લાભ કયો ?

ભક્તોનો ધર્મ.

કાંઈપણ પ્રાણી ઉપર દ્વેષ નહીં કરનારો અને મૈત્રીવાળો-કરુણાવાળો-અને માધ્યસ્થવાળો, મમતા રહિત-અહંકાર (દ્વેષ) રહિત-ક્ષમાવાળો તથા સુખ દુઃખ જેને સમાન છે તેવા ભક્તો ખરેખરા ભક્તો છે.

અને જે હ મેશાં-સંતોષી-યોગી-શરીર તથા ઇન્દ્રિયોને કાળુમાં રાખનાર દૃઢ નિશ્ચયવાળા અને જેણે મન-બુદ્ધિ સત્યમાર્ગે પ્રવર્તાવી છે તે ભક્ત પ્રભુને વહાલો છે.

એક સ્થળે જણાવેલ છે કે જે ઇચ્છા વિનાનો, પવિત્ર, ચતુર, વૈરાગ્યવાળો, દુઃખવિનાનો અને જે બધી જાતના આરંભનો પુરેપુરો ત્યાગ કરનારો હોય તે ભક્ત છે અને પ્રભુને વહાલો છે.

જેને હર્ષ નથી, શોક નથી, અદેખાઈ નથી અને કાંઈપણ ઇચ્છા જ નથી તથા સાફને માફું બંનેનો ત્યાગ કરનાર હોય અને વળી ભક્તિમાન હોય તે પ્રભુને વહાલો છે.

શત્રુ અને મિત્ર જેને સરખા છે તથા જેને માન અને અપમાન સરખા છે, ટાઢ અને તડકો, સુખ અને દુઃખ સમાન છે અને જે સંગથી તદન છુટેલા છે તે પ્રભુને વહાલા હોય છે.

જેને નિંદા તથા સ્તુતિ સરખી છે જે મૌન છે, જે પ્રારબ્ધ યોગથી જ જે કાંઈ આવી મળે તેમાં જે સંતોષિ છે. જે ધરવિનાનો છે જે સ્થિર બુદ્ધિવાળો છે અને જે ભક્તિવાળો પુરૂષ છે તે પ્રભુને વહાલો છે. ૧૯

વળી જે શ્રદ્ધાવાળા થઈ પ્રભુમય થઈ, ઉપરના કહેલાં ધર્મરૂપી અમૃતને મેળવે છે તે ભક્તો પ્રભુને બહુ વહાલા છે.

નશીબની ઉત્પત્તિ ક્યાંથી છે ?

૬૫

લેહમાંથી અલેહમાં લઈ જનાર ભકિત છે. પારસમણી તો માત્ર લોહાનું સોનું બનાવી શકે છે, પણ ભકિત તો માણસને ઇશ્વરમય-ઇશ્વર બનાવી દે છે. એટલે ઇશ્વરના સ્વરૂપમાં મેળવી દે છે. જગતને ખરી મદદ કરવા માટે અને ઇશ્વરને પામવા માટે ભકિત કરતાં બીજો કોઈપણ સહેલો રસ્તો નથી. ભકિતના આનંદ જેવો બીજો કોઈ આનંદ દુનિયામાં નથી અને ઇશ્વરી જ્ઞાન માટે દુનિયાનાં સર્વે ધર્મોમાં ભકિત કરતાં સહેલો રસ્તો બીજો કોઈપણ નથી. લેહમાં કર્મ-ઉપાસના-અને જ્ઞાન એમ ત્રણ કાંડ છે પણ તે ત્રણેનો ભકિતમાં સમાવેશ થઈ જાય છે. કર્મ તો ભકિતની સાથે જ રહે છે અને જ્ઞાન ભકિતનો પુત્ર છે એટલે ત્રણે એકજ છે. જેમ લોજનના દરેક કોળીયા-તુષ્ટિ પુષ્ટિને તુષ્ટિ છે તેમજ ભકિતનાં દરેક પગલાં દરેક પગથીયામાં કર્મ-જ્ઞાન અને ઉન્નતિ છે પણ એકલા વિનાના બધાં મીંડાં જેમ નકામાં છે તેમ શ્રદ્ધા-ભાવવિનાની ભકિત પણ નકામી છે. ભાવ એજ આંકડો છે અને બીજાં બધાં સાધનો તે મીંડા છે, પ્રથમ આંકડો હોય તો જ મીંડાં કામનાં છે. એકલા મીંડાની કીમત મીંડું જ છે.

અજ્ઞાની, શ્રદ્ધા વિનાનો તથા સંશયવાળો નાશ પામે છે. આવો સંશયવાળાનો આ લોક પણ સુધરતો નથી. અને તેનો પરલોક પણ બગડે છે. અને તેને કાંઈપણ સુખ મળતું નથી. સંશયવાળાં સર્વ કર્મો એવાં છે. પૂર્ણ શ્રદ્ધાવિના ખરી ભકિત થઈ જ શકે જ નહીં. એટલું જ નહીં પણ જ્યાં સુધી મનમાં પાપ હોય ત્યાં સુધી ખરી ભકિત હોઈ શકે જ નહીં.

તમોએ ભકિતની જરૂરીયાત-ભકિતની મહત્તા-ભકિતનો આનંદ તથા ભકિતના લક્ષણ એ બધું જાણ્યું. હવે ભકિત કેવી રીતે કરવી એ તમારે સ્પષ્ટ રીતે જાણવું, કારણ કે એમાં ઘણા પ્રકારના લેહ છે. પ્રથમ તો એ જાણવું જોઈએ કે, ભકિત કોની કરવી જોઈએ. સાત્ત્વિક માણસો ઇશ્વરને પૂજે છે. રજોગુણી લોકો યજ્ઞને પૂજે છે. અને તમોગુણી લોકો ભૂત-પ્રેત વગેરે પૂજે છે.

માટે સાત્ત્વિક દેવની (અરિહંત પરમાત્માની) ભકિત કરવી જોઈએ. બીજી બધી ભકિત ઉતરતા પ્રકારની જ છે. આ બાબત બહુ સ્પષ્ટ છે, કારણ કે હું જોઉં છું કે શુદ્ધ ચિત્તવાળા નિષ્કામવાળા જ્ઞાની ભકતો સદૈવ પરમ પવિત્ર એક મહાન ઇશ્વરને જ ભજે છે. ખરા ભકતના હૃદયમાં ઉતરતા પ્રકારના દેવનો ખ્યાલજ આવી શકતો નથી. બીજા દેવો મોટા મોટા ભોગો, અપવિત્ર બળીદાનો અને દેહકષ્ટિ વગેરે પોતાના ભકતો પાસે માગે છે અને તે ન મળે તો ક્રુપિત થઈ જાય છે, અને પ્રભુ ભકિતના બીજા સહેલા રસ્તા દેખાડે છે.

શાસ્ત્રીય નિયમો પોતાની સ્વાર્થવૃત્તિને લીધે વ્યવહારિક લોકો પાળી શકતા નથી, માટે તેઓ ભકિતને ખાંડાની ધાર જેવી કહે છે. ખરેખર સ્વાર્થવૃત્તિમાં

૬૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાર.

ડૂબી ગએલાં, અહંભાવવાળા લોકો માટે ભકિત એવી કઠણ છે, પણ જેઓનાં અંતઃકરણ શુદ્ધ છે અને જેઓ વ્યવહાર કરતાં સત્યને તેમજ આત્મિક ઉન્નતિને વધારે ચાહે છે તેઓને માટે ભકિત જરાએ કઠણ નથી. કલ્પવૃક્ષને છોડી કાંટાવાળા આવળીયામાં જેનું મન લોભાઈ ગયું છે તેઓ દયાને પાત્ર છે. ઇન્દ્રિયસુખ આત્મિક સુખ પાસે કાંઈપણ વિસાતમાં નથી—તેજ અખંડ આનંદ. એજ ખરો આનંદ છે. અને એજ સર્વ આનંદોનો આનંદ છે, પણ તે પૂર્ણ ભકિતવિના પ્રાપ્ત થઈ શકતો નથી. માટે શુદ્ધ હૃદયથી પરમાત્માની એક ચિત્તે ધ્યાનપૂર્વક અખંડ ભકિત કરવી; એજ એ આનંદને પ્રાપ્ત કરવાનો સૌથી સહેલામાં સહેલો રસ્તો છે. ભકત ઉત્તમતાને જ—સત્યતાને જ—પ્રકાશને જ—ઈશ્વરને જ આસ્થાથી અને પ્રેમથી ચાહે છે અને લોકો અહંભાવને—અજ્ઞાનને અને પોતાની સ્વાર્થવૃત્તિને જ ચાહે છે.

વળી પરમાત્મા કહે છે કે જો તમારે મારા જેવું થવું હોય તો નીચે પ્રમાણે અભ્યાસ કરો.

ઈશ્વરમાં જેવી સમદૃષ્ટિ છે તેવી આપણી સમદૃષ્ટિ થવી જોઈએ. ઈશ્વરમાં જેવો નિઃસ્વાર્થ પ્રેમ છે તેવાં આપણે નિઃસ્વાર્થી પ્રેમી થવું જોઈએ. ઈશ્વરમાં જે મહાન દયા છે તેવી દયાથી આપણું હૃદય પરિપૂર્ણ થવું જોઈએ. ઈશ્વર જેમ નિષ્કામપણે કર્મ કરે છે તેમ આપણે નિષ્કામપણે કર્મ કરવાં જોઈએ. ઈશ્વરમાં જેવી પવિત્રતા છે તેવી પવિત્રતા આપણામાં આવવી જોઈએ. ઈશ્વર જેમ સર્વેનું કલ્યાણ કરે છે તેમ આપણે સર્વેનું કલ્યાણ ચાહવું જોઈએ. ઈશ્વર જેવો શાંત છે તેવી આત્મિક શાન્તિ આપણે મેળવવી જોઈએ. નિર્વિકારી થવું જોઈએ અને ઈશ્વર જેવો પરિપૂર્ણ છે તેવી પૂર્ણતા આપણામાં આવવી જોઈએ જો તમારે જીવંતની સાર્થકતા કરવી હોય, પોતપોતાને ઝોળખવું હોય, જન્મ મરણના ફેરામાંથી છુટવું હોય અને ઈશ્વરી આનંદમાં રહેવું હોય તો તમારે પરમાત્મમય બની જવું જોઈએ.

વર્તમાન સમાચાર.

આચાર્ય મહારાજશ્રી વિજયકમલસૂરીશ્વરજીની જયંતી.—આસો સુદ ૧૦ ના રોજ આચાર્ય મહારાજની સ્વર્ગવાસ તીથી હોવાથી શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા તરફથી જયંતી ઉજવવામાં આવી હતી. સવારમાં મોટા જીનાલયમાં શ્રી નવપદજી મહારાજની પૂજા ભાવનાપૂર્વક ભણાવવામાં આવી હતી. સાથે પરમાત્માની આંગી રચવામાં આવી હતી. બપોરના સભાસદોનું સ્વામીવાત્સલ્ય દરવર્ષ સુજળ કરવામાં આવ્યું હતું.

શ્રી તીર્થંકર ચરિત્ર.

૬૭

અગીયાર અંગોમાં નિરૂપણ કરેલ
શ્રી તીર્થંકર ચરિત્ર.

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૩૧ થી શરૂ)

૩-૩-૧૫૦ શ્રીમહાવીર સ્વામીના શિષ્ય મંડિત ગણધર હતા.

૫-૪-૧૮૬

ભગવાન્—હે ગૌતમ, કેવળી ઇન્દ્રિયનાં વિષયમાં આવેલા ઇન્દ્રિયનાં વિષયમાં નહીં આવેલા સર્વથા દૂર ઉત્પન્ન થએલા સર્વથા નિકટમાં થએલા કે દૂરનાં શબ્દને જાણે છે, દેખે છે.

ગૌતમ—કેવળી, ઇન્દ્રિયગોચર કે ઇન્દ્રિયને અગોચરને યાવત.....દેખે છે. તે શા કારણે ?

ભગવાન્—ગૌતમ, કેવળી પૂર્વદિશામાં મર્યાદિત પણ (ગર્ભજ મનુષ્ય જીવદ્રવ્યાદિ જાણે છે. અમર્યાદિત (વનસ્પતિ પૃથ્વી જીવદ્રવ્યાદિ, અનન્ત વસ્તુ અસંખ્યેય વસ્તુ) ને પણ જાણે છે. એજ રીતે દક્ષિણમાં પશ્ચિમમાં ઉત્તરમાં ઉંચે અને નીચે મર્યાદિત પણ જાણે છે, અમર્યાદિત પણ જાણે છે. કેવળી સર્વને જાણે છે. કેવળી સર્વને જાણે છે. કેવળી ચારે તરફથી સર્વ કાળને જાણે છે. સર્વ ભાવોને જાણે છે. જાણે છે. કેવળીને અનંત જ્ઞાન છે. કેવળીને અનંતદર્શન (દષ્ટિ) છે, કેવળીનું જ્ઞાન આવરણ રહિત છે, કેવળીનું દર્શન નિરાવરણ છે. (કેવળીનાં જ્ઞાન દર્શન સ્વસત્તામાં રહેલ નિરાવરણ અને વિશુદ્ધ છે—ટીકા) આ કારણથી યાવત....જાણે છે.

ગૌતમ—હે ભગવાન્, જેમ છદ્મસ્થ મનુષ્યો હસે છે, ઉત્સુક બને છે, તેમ કેવળી પણ હસે છે, ઉત્સુક બને છે ?

ભગવાન્—એ પ્રમાણે બનતું નથી + + + કારણ કે જીવો ચારિત્ર મોહનીયના કર્મથી હસે છે. ઉત્સુક બને છે તે (કર્મ) કેવળીને નથી + +

ભગવાન્—નિદ્રા પ્રચલા—(નિદ્રાલેહ) માટે હસવાની જેમ સમજવું. વિશેષતા એટલીજ કે—જીવો દર્શનાવરણી કર્મના ઉદયથી નિદ્રા લે છે. પ્રચલા (ઉભા ઉભા ઉઘવું તે) જે (કર્મ) કેવળીને નથી * ૧

૫-૪-૧૮૭-ઈંદ્રભૂતિ—હે ભગવાન્, ઈંદ્રનો હરિણગમેષિ શકૂદ્ધત સ્ત્રી ગર્ભનું હરણ કરે છે. ત્યારે શું ૧—ગર્ભાશયથી લઈ ગર્ભાશયમાં મુકે છે ?

* ૧ કેવળી ઇન્દ્રિય દ્વારા જાણે જાણે નહીં સૂત્ર ૨૫૯, કેવળી લોકસ્થિતિને જાણે સૂત્ર-૨૬૧ ત્રણ પરિવ્રજાસૂત્ર ૬૩૩ ચારવ્રત આગમેષ્ઠે તીર્થ સંઘ, ઉગ્રકુલાદિ અધિકાર

શાં-૨-ઉ૦૮ સૂત્ર ૬૭૮

પાંચ પ્રકારનાં નિર્ગ્રંથો શાં ૨૫ ઉ૦ ૫ સૂત્ર...ચૈત્ય શાં ૨૦ ઉ૦ ૯ સૂત્ર ૬૮૩, ૬૮૪.

૬૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

૨ ગર્ભાશયથી લઈ યોનિમાં મુકે છે ? ૩-યોનિથી લઈ ગર્ભમાં મુકે છે ?
૪ યોનિથી લઈ યોનિમાં મુકે છે ?

ભગવાન—ગૌતમ, ગર્ભાશયથી લઈ ગર્ભાશયમાં મુકતો નથી. ગર્ભાશયથી લઈ યોનીમાં મુકતો નથી, યોનિથી લઈ યોનિમાં મુકતો નથી. પણ પ્રવૃત્તિ પૂર્વક ગર્ભને પીડા ન થાય તેમ સુખ પૂર્વક યોનિમાંથી લઈ ગર્ભાશયમાં મૂકે છે. (અર્થાત—ગર્ભ પીડને એક ગર્ભવતી સ્ત્રીનાં જન્મસ્થાન દ્વારા બહાર કાઢે છે અને બીજી ગર્ભવતી સ્ત્રીનાં ઉદરમાં સ્થાપે છે. ગર્ભાપહરણુ આ રીતેજ થાય છે.)

ધંદ્વભૂતિ—હે ભગવાન, શક્ય હોય તો હરિણગમેષિ સ્ત્રીગર્ભને (ઉદરમાં રહેલ ગર્ભ પીડને) નખનાં અગ્રભાગ વડે કે ડુંવાડાનાં છિદ્ર વડે બહાર કાઢવા કે પ્રવેશ કરાવવાને સમર્થ છે ?

ભગવાન—હા, સમર્થ છે. પરંતુ તે તે ગર્ભને કોઈપણ પ્રકારની પીડા-સંતાપ થવા દેતો નથી, પણ માત્ર ત્વક છેદન કરે છે. * ૨

૫-૪-૧૮૮ તે કાળ અને તે સમયને વિષે શ્રમણ ભગવાન મહાવીરનો શિષ્ય અતિ મુક્તક નામના બાળ મુનિ સરલ પ્રકૃતિવાળા યાવત...વિનીત હતા, ત્યારે તે અતિમુક્તક બાળ મુનિ એક દિવસે ક્યારેક ધોધમાર વરસાદ વરસી રહ્યા પછી પાત્ર અને રજોહરણુ (ઓઘો) ને કાળમાં રાખીને બહાર જવા માટે નીકળ્યા, શુદ્ધભૂમિ તરફ ચાલ્યા ત્યારે તે અતિમુક્તક કુમારશ્રમણ વહેતા પાણીનો પ્રવાહને જુએ છે જોઈને માટીની પાળ બાંધે છે, બાંધીને “ આ મારી નાવિકા છે આ મારી હોડી છે ” નાવિકાની પેઠે આ પાત્ર રૂપી નાવડાને પાણીમાં ચલાવતો થકો રમે છે. સ્થવિરોએ તેને આ પ્રમાણે રમતો જોયો અને શ્રમણ ભગવાન મહાવીર જ્યાં છે ત્યાં આવ્યા. આવીને આ પ્રમાણે બોલ્યા, “ હે દેવાનુપ્રિય, નિશ્ચે આપનો શિષ્ય અતિમુક્તક નામનો બાળ મુનિ છે. હે ભગવાન, તે અતિમુક્તક બાળમુનિ કેટલા ભવ કરીને સિદ્ધિ પદને પામશે ? યાવત...સર્વ દુઃખોનો અંત કરશે ! હે આર્યો, એ સંબોધન કરી શ્રમણ ભગવાન મહાવીરે તે સ્થવિરોને આ પ્રમાણે કહ્યું, હે આર્યો, નિશ્ચયે મારો શિષ્ય અતિ મુક્તક નામનો બાળમુનિ પ્રકૃતિભદ્ર યાવત...વિનિત છે, તે અતિમુક્તક કુમાર શ્રમણ આજ ભવ કરીને સિદ્ધ થશે યાવત....અંત કરશે તે માટે હે આર્યો, તમે બાળમુનિ અતિમુક્તકને ઉઘાડો ન પાડો, મનથી ન નિન્દો, જન સમક્ષ નીન્દો નહી, તેની સન્મુખ નિન્દા ન કરો અને તેની અવજા ન કરો, (તેનો યરાભવ ન કરો) હે દેવાનુપ્રિયો, તમે અતિમુક્તક કુમાર શ્રમણને અખેદભાવે સ્વીકારો, અગ્લાન ભાવે સહાયક બનો. અગ્લાનપણે ભાત પાણી અને વિનય વડે ભક્તિ કરો, અતિમુક્તક કુમાર શ્રમણ

* ૨ ગર્ભશાસ્ત્ર સૂત્રો ૬૧, ૬૨, ૧૦૧, ૧૦૨, ૧૦૩, ૧૦૪, ૧૦૫, ૧૦૬ તથા પ્રકારની યોની સૂત્ર-૨૮૨. ૩૬૬

શ્રી તીર્થંકર ચરિત્ર.

૬૯

ભવનો અંત કરનાર છે. અંતિમ શરીર ધારી છે. ત્યારે તે સ્થવીર મહાત્માઓ શ્રમણ ભગવાન મહાવીર આ પ્રમાણે કહ્યા થકા શ્રમણ ભગવાન મહાવીરને વંદન કરે છે. વાંદીને અગ્લાનપણે અતિમુક્તક કુમાર શ્રમણનો સ્વીકાર કરે છે. યાવત ભાકત કરે છે.*

૫-૪-૧૮૬

બે દેવા—હે દેવાનુપ્રિય, આપનાં કેટલા શિષ્યો સિદ્ધ થશે ? યાવત.... (સર્વ દુઃખોનો) અંત કરશે ?

ત્યારે શ્રમણ ભગવાન મહાવીર તે દેવો એ મન વડે પૂછાયા થકા તે દેવો પ્રત્યે મનવડે કરીનેજ આ પ્રમાણે ઉત્તર આપે છે.

ભગવાન—હે દેવાનુપ્રિય, એ રીતે ખરેખર મારા સાતસો શિષ્યો સિદ્ધ થશે યાવત....અંત કરશે + + +

બે દેવો—(ભગવાન ગૌતમને આવતા જોઈ હર્ષિત બની એકદમ ઉઠે છે, તુરત સામા જાય છે. ભગવાન ગૌતમ પાસે આવે છે અને વંદન કરીને કહે છે.) હે ભગવાન ! નિશ્ચયે મહા શુક કલ્પથી (સાતમા દેવલોકથી મહા સ્વર્ગ નામના વિમાનથી અમે એ મહર્ષિક યાવત.....પ્રાદુર્ભૂત દેવો આવ્યા છીએ, ત્યારે અમે શ્રમણ ભગવાન મહાવીરને વાંધા, નમન કર્યું અને નમીને મનવડે આ પ્રસ્તુત સ્વરૂપવાળા પ્રશ્નો પૂછ્યા કે—હે ભગવાન, તમારા કેટલા શિષ્યો સિદ્ધ થશે યાવત....અંત કરશે ? ત્યારે અમે એ મનથી પૂછાએલા શ્રમણ ભગવાન મહાવીરે અમેને મન વડે કરીનેજ આ પ્રમાણે ઉત્તર આપ્યો કે—હે દેવાનુપ્રિયો ! ખરેખર મારા સાતસો શિષ્ય સિદ્ધ થશે યાવત....અંત કરશે.

ત્યારે અમે મનથી પુછાયેલ શ્રમણ ભગવાન મહાવીર વડેનો મનથી આપેલ આ પ્રમાણેનો ઉત્તર પ્રાપ્ત કરીને (સાંભળીને) શ્રમણ ભગવાન મહાવીરને વાંધા નમસ્કાર કર્યા, યાવત પર્યુપાસના કરી.

આ પ્રમાણે કહીને તે દેવો ભગવાન ગૌતમને વંદન કરે છે, નમસ્કાર કરે છે. (નમીને) જે દિશામાંથી આવ્યા હતા તે દિશામાં આટ્યા ગયા.

૫-૪-૧૮૧ ભગવાન, દેવો કઈ ભાષાઓ બોલે છે ! અને કઈ ભાષા બોલાતી થકી વિશિષ્ટપણે પરિણુમે છે.

* સાધુના ઉપકરણો સૂત્ર-૨૬૭-૨૮૯ ૭ કોટી સામયિક સૂત્ર ૩૨૮ ૩૨૯ પાંચ પ્રકારના નિગ્રથો—શ૦૨૫-૭૦૫-સૂત્ર...

આહારના ચાર અતિક્રમો ૨૬૯ અનેષણીય પ્રાપ્તિમાં લાભાલાભ સૂત્ર ૩૩૨

પાંચ શય્યાતરો સૂત્ર ૫૬૭ પાંચમૂળગુણ દશ ઉત્તર ગુણ, બાર શ્રાવકવ્રતસૂત્ર ૨૭૨ ચાર વ્રત આગમોચ્છેદ તીર્થ સંઘ ઉગ્રકુલાદિ શ૦ ૨૦-૭૦૮ સૂત્ર ૦૬૭૮ ત્રણ પરિ-

બ્રહ્મો સૂત્ર ૬૩૩

૭૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

ભગવાન્—ગૌતમ, દેવો અર્ધમાગધી ભાષાએ બોલે છે અને તે અર્ધ-માગધી ભાષા પણ બોલાતી થકી વિશિષ્ટપણે પરિણમે છે.

૫-૫-૨૦૩ ઈંદ્રભૂતિ—હે ભગવન્ ! જંબુદ્વીપના આ ભરતક્ષેત્રના આ ઉત્સર્પિણીકાળમાં કેટલા કુલકરો થયા ? ભગવાન્—ગૌતમ, સાત. એ પ્રમાણે તીર્થંકર માતાપિતા પ્રથમ શિષ્યાઓ ચક્રવર્તીમાતા સ્ત્રીરત્ન, બળદેવ વાસુદેવ. માતા પિતા પ્રતિવાસુદેવ વિગેરે જેમ સમવાયાંગમાં નામ પરિપાટી છે તેમ બાળુવું.

૫-૬-૨૨૧ પ્રભુમહાવીર સ્વામીના પ્રકૃતિભદ્ર શિષ્ય નારદપુત્ર તથા નિઝંથી પુત્ર હતા.

૫-૬-૨૨૬-૨૨૭ ભગવાન્—હે આર્ય ! એ નક્કી છે કે પુરુષાદાનીય પાર્શ્વનાથ ભગવાને લોકને શાશ્વત કહ્યો છે + + પાર્શ્વપત્ય સ્થવીરોએ ભગવાન મહાવીર પાસે પ્રતિક્રમણ સહિત પાંચ મહાવ્રતોનો સ્વીકાર કર્યો + + દેવલોકમાં ઉત્પન્ન થયા* ૧

૭-૬-૩૦૦ મહાશિલા કંટક સંગ્રામ. મગધરાજ અને વિશાલાપતિનું યુદ્ધ, જેમાં ચોરાશીલાખ મનુષ્યોનો નાશ થયો હતો. વિગેરે.

૭-૬-૩૦૧-૨. રથસુશલ સંગ્રામ મગધરાજ કોણીક અને ગણ સત્તાક વિશાલાપતિ ચેટકનું યુદ્ધ, જેમાં છન્નુ લાખનો નાશ થયો હતો. વિગેરે.

૭-૬-૩૦૩-૩૦૪-નાગનપ્તુક વરૂણ શ્રાવક તથા તેનાં પ્રિય બાલવયસ્યનાં યુદ્ધો દીક્ષા-અનશન-સ્વર્ગ પ્રાપ્તિ યોદ્ધાની કહેવત અને ભવિષ્ય અધિકાર વિગેરે,

૭-૧૦-૩૦૫ થી ૩૦૮-કાલોદાયી વિગેરે સાત તાપસો, કાલોદાયીનાં જ્ઞાન-સ્પર્શી પ્રશ્નો પ્રભુ મહાવીર પાસે દીક્ષા અને મોક્ષ ગમન વિગેરે.

૮-૨-૩૧૭-છન્નસ્થ જીવો-દશ વસ્તુને સર્વભાવે બાળુતા નથી, જોતા નથી, તેઓ ધર્માસ્તિકાય, અધર્માસ્તિકાય, આકાશાસ્તિકાય, શરીર બંધન મુક્ત જીવ, પરમાણુ પુદ્ગલ, શબ્દ, ગંધ, કૃંવાયુ, આજીવ થશે કે નહીં થાય ? આ સર્વ દુઃખોનો અંત કરશે કે નહીં કરે ? અને ઉત્પન્નજ્ઞાન-દર્શનને ધારણ કરનાર ! અરિહંત જીવ કેવળી એજ વસ્તુઓને પણ સર્વ ભાવવડે બાળુ છે-જુઓ છે. તે આ-ધર્માસ્તિકાય યાવત.....કરશે કે નહીં કરે ? * ૧

૮-૫-૩૩૦ ગોશાળાનાં મતના ગૃહસ્થોનો અધિકાર * ૨

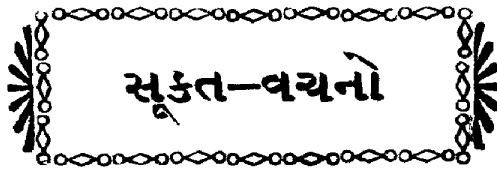
૬-૩૨-૩૭૨ થી ૩૭૬ પાર્શ્વપત્ય ગાંગેય મુનિના પ્રશ્નો અને પ્રભુ મહાવીર પાસે પાંચ મહાવ્રતનો સ્વીકાર. વિગેરે.

* ૧ લોકસ્થિતિ આદિ અંત સૂત્ર-૫૧-૫૩-૩૮૦

લોકસ્થિતિ ૫૪, ૧૧૫ ની ટીકા, ૨૨૬, ૨૬૧ ધનવાયુ-૭૭ બેટપાણી તકકા જાંયો-૫૧ વિપ્રલગિરી પર્વત-૯૬ તુગિકાનગરી શ્રાવકો સુ. ૧૦૭, ૧૧૨. ઉના પાણીનાં કુંડ સૂત્ર ૧૧૩ (૨-૫-૧૧૩) ભરતીઓનું કારણ સૂત્ર ૧૫૫ દેવલોકસૂત્ર ૨૨૭ યોજનસૂત્ર ૨૪૭ સોળદેશ. ૫૫૪ ગ્રામ, આકર, વૃક્ષ, ઘર, ઝુંપડા, લોહ, કઠાઈ વિગેરે સૂત્ર ૧૬-૨૧૬

સૂક્ત-વચનો.

૭૧

(સદ્ગુણાનુરાગી મુનિરાજ શ્રી કપૂરવિજયજી મહારાજ.)

- ૧ કરત કરત અભ્યાસસે, જડમતિ હોત પ્રવીણ.
- ૨ ઉપકારનો બદલો દેવાની ભાવના રાખવી.
- ૩ જ્ઞાન અને અભ્યાસથી નિર્ભયતા અને સ્વતંત્રતા પ્રાપ્ત થવા યોગ્ય છે.
આત્મન ! તું તારો વારસો સંભાળવા તત્પર થા ! અને જલ્દી પ્રયાણ કર.
- ૪ માણસ જેવા વિચાર કરે છે તેવો તે બને છે.
- ૫ જે જેતું ચિન્તન કરે તે તેમય થઈ જાય છે.
- ૬ ધૈર્ય અને દૃઢતાથી પ્રત્યેક કાર્યમાં પડવું જરૂરનું છે એમ ન થાય તો
નિરાશાજ નિર્મયિલી છે.
- ૭ અનિયમિતતા એ મનુષ્યને આગળ વધવા દે નહીં.
- ૮ નિયમિતપણું એ અભ્યાસના ફળનું એક અત્યંત આવશ્યક અંગ છે.
- ૯ વિચાર ચારિત્રનું નિર્મામક ખાસ પ્રેરક છે.
- ૧૦ કેવાં બનવું એ આત્માના પોતાના જ હાથમાં છે.
- ૧૧ સર્વ સંસ્કૃતિનું ફળ ચારિત્રને ઉત્તમ બનાવવામાં જ હોવું ઘટે.
- ૧૨ પ્રભુને-પરમશુરને ગમે તેવું આચરણ કરવા લક્ષ રાખવું.
- ૧૩ બીજના ઉપર ઉપકાર કરવાનું અભિમાન કરતા નહીં.
- ૧૪ શરીરના રોગો આગસથી થાય છે. જેટલા આગસુ-પૈસાદાર રોગી હોય
છે એટલા બધા ઉદ્યમવાળા રોગી હોતા નથી.
- ૧૫ પૈસાથી સારા કામ પણ થાય છે અને નબળા પણ થાય છે.
- ૧૬ નિરૂધ્મીપણાથી રોગો ઉત્પન્ન થાય છે.
- ૧૭ રોગનું કારણ અજ્ઞાન છે. અજ્ઞાનતાથી અન્યને દુઃખ આપવાથી દુઃખ
રોગ પેદા થાય છે. મનની શુદ્ધિ પવિત્રતાથી તે દુઃખ મટી શકે છે.
- ૧૮ દષ્ટિ સુધરે તો સર્વ ઠેકાણે ગુણ મળી શકે છે.
- ૧૯ સહુનો આત્મા સમાન લેખો, કોઈને દુઃખ ન ઉપજવો.
- ૨૦ જેને મૃત્યુ સાથે ભાઈબંધાઈ હોય, મૃત્યુથી નાશી છૂટવાની શક્તિ હોય
અથવા હું મરીશ નહિ, એવી ખાત્રી થઈ હોય તે ધર્મસાધન આવતા
દિવસ ઉપર કરવાનું બલે પસંદ કરે !

૭૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

- ૨૧ તેમ નહીં તો જેમ બને તેમ ત્વરાથી આત્મસાધન કરવું.
 ૨૨ કારણ કે શ્રેય કામ કરતાં સો વિદ્યો આવી પડવા સંભવ છે.
 ૨૩ ઇર્ષ્યા, ભાષાદિક પાંચ સમિતિઓ ચારિત્ર ધર્મમાં પ્રવર્તવા કહી છે અને મનશુષ્કિ વિગેરે ત્રણ શુષ્કિઓ અશુભ વિષયોથી સર્વથા નિવર્તવા માટે મહા પુરૂષોએ કહી છે-પ્રરૂપી છે.
 ૨૪ એ આઠે પ્રવચન માતાનું જે સારી રીતે સેવન કરે તે વિદ્વાન મુમુક્ષુ મુનિ શીઘ્ર સર્વ સંસાર બંધનથી સર્વથા મુક્ત થઈ મોક્ષપદને પ્રાપ્ત કરી શકે છે. ઇતિશમ્

સંયમ માર્ગમાં સુસ્થિત-સુસમાહિત રહેવા માટે.

- ૧ મુનિએ સધળી સાંસારિક જન્મજાંઘણ છોડી, ઉપશમ પૂર્વક, શરીરને અનુક્રમે વધતા જતા તપથી, દમતા રહેવું.
- ૨ એટલા માટે પરાક્રમી મુનિએ શાન્ત મનથી સંયમમાં રાગ ધરી, સમિતિ શુષ્કિ સાથે રાખી, સદા પ્રયત્નવંત રહેવું.
- ૩ મુક્તિ મેળવનાર વીરપુરૂષોનો માર્ગ ઘણો વિકટ છે.
- ૪ જે પુરૂષ બ્રહ્મચર્યમાં હમેશાં રહીને શરીરને તપથી દમ છે તેજ વીર પુરૂષ મુક્તિ મેળવનાર હોવાથી માનનીય ગણાય છે.
- ૫ જે પુરૂષ શરૂઆતમાં કદાચ ઇન્દ્રિયોને વશ કરી વત્યો હોય પણ પાછો મોહના જોસથી વિષયોમાં આસક્ત થાય છે તે બાળ પુરૂષ કશા પણ બંધનથી છુટો થએલો નથી, તથા કશાપણ પ્રપંચથી રહિત થયેલો નથી.
- ૬ જ્ઞાનવંત અને પરમાર્થદર્શી પુરૂષો આરંભથી દૂર રહે છે, તેમની આ વર્તણૂક ઘણી પ્રશંસનીય છે. કેમકે આરંભથી જીવને વધબંધનાદિક ભયંકર દુઃખો તથા અસહ્ય પીડાઓ લોગવવી પડે છે.
- ૭ માટે બહારના પ્રતિબંધ કાપીને મુનિજનોએ મોક્ષ તરફ લક્ષ રાખી, આ દુનિયામાં આરંભનો ત્યાગ કરી વર્તેવું.
- ૮ કરેલાં કર્મનાં ફળ થવાનાં જ એમ જોઈને આગમ-તત્ત્વના જાણનાર મુનિઓએ કર્મ બંધનના હેતુથી દૂર રહેવું.
- ૯ જે પુરૂષો ખરેખરા પરાક્રમી, સત્પ્રવૃત્તિની રીતિઓથી વર્તનારા, જ્ઞાનાદિ ગુણોમાં રમનારા, હમેશાં ઉદ્યમવંત, કન્યાણુ તરફ દૃઢ લક્ષ ધરનારા, પાપથી નિવર્તેલા, અને યથાર્થપણે લોકને જોનારા હતા, તેઓ ગમે ત્યાં રહેતા છતાં સત્યને જ વળગી રહ્યા હતા.
- ૧૦ તેવા તત્ત્વાદર્શી પુરૂષોને ઉપાધિઓ નથી રહેતી. ઇતિશમ્

સૂક્ત-વચનો.

૭૩

સુખદુઃખના વિચાર ઉપર બોધદાયક ચૌભાંગી.

છે ને છે—પુન્યાનુબંધિ પુન્યકારકની પેરે.

છે ને નથી—પાપાનુબંધિ સુખલોગી વેશ્યાની પેરે.

નથી ને છે—અક્રિયન (નિર્ગંથ) અણુગારની પેરે. (છતી ઋદ્ધિ તથા તપ, જપ, સંયમમાં સાવધાન રહેનાર સાધુની પેરે.)

નથી ને નથી—મહાપાપ કર્મથી નીચ અવતાર પામી પાછાં નીચે કર્મ કરનાર કસાઈ, વાઘરી વિગેરેની પેરે.

સાર—આ લોકમાં સત્કર્મ કરીને જીવવું અથવા મરવું સાડું. એથી અન્યથા વિપરીત આચરણ કરવું સાડું નથી. ઇતિશમ્

દાન-ધર્મનું આરાધન.

- ૧ દાતૃશુદ્ધ, ર દેયશુદ્ધ અને ૩ ગ્રાહકશુદ્ધ દાન કરાય તો તે સર્વ શુભ અર્થની સિદ્ધિને કરનાર થાય છે. જેના ચિત્તમાં ઇર્ષ્યા અને પશ્ચાત્તાપાદિ દોષો ન હોય તથા હર્ષજનિત રોમાંચવટે જેનું શરીર દેદીપ્યમાન હોય એવો વિવેકી આત્મા ફળની ઇચ્છા વગર જે દાન આપે તે દાન દાતૃશુદ્ધ કહેવાય.
- ૨ ન્યાય-નીતિથી ઉપાર્જન કરેલું, નિર્દોષ અને પોતાની માલીકીનું ઉત્તમ દ્રવ્ય સત્પાત્રને વિષે વિધિપૂર્વક દેવામાં આવે તે દાન દેયશુદ્ધ કહેવાય.
- ૩ આગમમાં કહેલા ઉત્તમ ક્ષેત્ર (પાત્ર) માં દીધેલા દાનનો યથાવિધ ઉપયોગ થાય તે દાન ગ્રાહક શુદ્ધ કહેવાય છે. તેમજ વળી દાનમાં ૧ ચિત્ત, ૨ વિત્ત ને ૩ પાત્રની શુદ્ધિથી યથેષ્ટ લાભ થાય. તે ચિત્તની પ્રસન્નતા, ભાવની વૃદ્ધિ,—ઉદ્ઘાસપૂર્વક નિઃસ્વાર્થપણે દેવામાં આવતું દાન તે ચિત્તશુદ્ધ.
- ૨ ન્યાયોપાર્જિત, નિર્દોષ એવું સ્વકીય દ્રવ્ય તે વિત્તશુદ્ધ.
- ૩ શાસ્ત્રોક્ત યથાયોગ્ય પાત્રનો યોગ પામીને સંયમની રક્ષાને વૃદ્ધિ માટે દેવાતું દાન તે પાત્રશુદ્ધ લેખાય.

‘ ત્રણ પ્રકારના સાધુ ’

હંસ, કાગ અને બગ ની જેવા તેમના આચરણ ઉપરથી સાધુ ત્રણ પ્રકારના કહ્યા છે.

૧ બાહ્ય ને અભ્યન્તર શુદ્ધ આચરણવાળા સાધુ હંસ જેવા જાણવા.

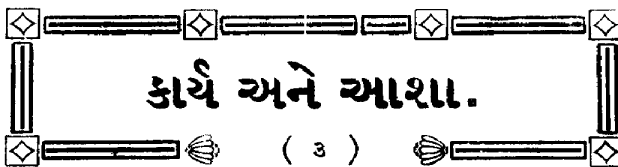
૨ બંને પ્રકારે મલીન આચરણવાળા સાધુ કાગ જેવા જાણવા.

૩ બહારથી ઉજળા પણ અંદરથી મેલા આચરણવાળા સાધુ બગ જેવા કહ્યા છે.

ભાગ્યજોગે સદાચરણ સેવવાની (સારાં કામ કરવાની) તક હાથ લાગી હોય તો તેને સાર્થક કરવી. નકામી શુભાવી દેવી નહીં. ઇતિશમ્

૭૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

વિકુલદાસ મુ. શાહ બી. એ.

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૪૩ થી શરૂ)

ઘ પણુ પદાર્થમાં એવી શક્તિ નથી કે જે પોતાથી વિપરીત ગુણ વાળા પદાર્થને ખેંચી શકે, દરેક પદાર્થ પોતાના જ ગુણો પ્રકાશિત કરે છે અને તેજ પદાર્થને પોતાના તરફ ખેંચી શકે છે કે જે પોતાના સમાન ગુણધર્મવાળા હોય છે. કોઈ માણસ એમ ઇચ્છતો હોય કે હું સુખી અને સમૃદ્ધિવાન બનું તો તેણે એ સુખ સમૃદ્ધિના જ વિચારો કર્યા કરવા જોઈએ, એ વિચારોથી જ પોતાના મનને ભરી દેવું જોઈએ અને પોતાના આત્માને ઉદાર બનાવવો જોઈએ. જોને ગરીબાઈનો ભય હોય છે તેની પાછળ ગરીબાઈ દોડતી આવે છે.

તમારે સુખ પ્રાપ્ત કરવાની ઇચ્છા હોય તો દુઃખના વિચારોને દૂર કરી દો. તમે ધન પ્રાપ્ત કરવા ઇચ્છતા હો તો ગરીબાઈના વિચારોને તિલાંજલી આપો. જે જે વસ્તુનો તમને ભય રહેતો હોય તેની સાથે કોઈ પણ પ્રકારનો સંબંધ ન રાખો; તે તમારી ઉન્નતિમાં-તમારા વિકાસમાં અડચણ કર્તા છે, માટે તેનો તો સમૂળ નાશ કરો. તમારા મનમાંથી એને હાંકી કાઢો. એને સદંતર ભૂલી જાઓ. જે પદાર્થોને તમે ઇચ્છતા હો તે પદાર્થોના જ વિચારોને તમારા મનોમંદિરમાં સ્થાન આપો. જેની પ્રાપ્તિથી તમારો આત્મા સંતુષ્ટ અને આનંદિત બને છે તેના જ વિચારોને મનોમંદિરમાં સ્થાન આપો. પછી જે વસ્તુની તમે રાહ જોઈ રહ્યા હતા તે તમારી તરફ ખેંચાઈ આવી છે એ જોઈને તમારા આશ્ચર્યનો પાર નહિ રહે.

આપણે આપણાં કાર્ય અથવા ઉદ્દેશને માટે જેવા મનોભાવ ઘડીએ છીએ તેનો તે કાર્ય અથવા ઉદ્દેશની સાથે ગાઠ સંબંધ બંધાય છે. જો તમે કોઈ પણ કાર્ય કરતી વેળા એવું જ વિચાર્યા કરતા હશો કે શું કરું ભાઈ, મારે આવું ક્ષુદ્ર કામ કરવું પડે છે તેમાં ઉન્નતિની આશા ક્યાંથી રાખી શકું? શું છુંદગીભર આવું હલકું કામ કરીને પેટ ભરવાનું મારે નથીએ લખાયલું છે? શું મારે હમેશાં આ રીતે સળત તડકામાં કામ કરવું પડશે? શું મને કદિ પણ આરામ નહિ મળે? શું હું હમેશાં ગરીબાઈમાં જ સડયા કરીશ? તો જરૂર સમજી લ્યો કે એ જાતના હલકા વિચારો તમને ઉન્નતિના દ્વારથી ઘણા દૂર રાખશે. તમે એવી જ ક્ષુદ્ર સ્થિતિમાં સડયા કરવાના.

કાર્ય અને આશા.

૭૫

એથી ઉદ્દત્ત જે તમે તમારા ભવિષ્યને ઉજવળ જોતા રહેશો, જે તમે એવો નિશ્ચય કરી લેશો કે હું સત્વર આ ક્ષુદ્ર સ્થિતિમાંથી નીકળીને ઉન્નતિના શિખર ઉપર પહોંચી જઈશ, હું મારા ક્ષુદ્ર જીવનમાંથી નીકળીને એ ઉન્નત જીવન તરફ પ્રયાણ કરી રહ્યો છું કે જ્યાં સૌન્દર્ય, શાંતિ અને આનંદ રહેલા છે, અને જે તમારી અભિલાષાઓ નિર્દોષ હશે. અને તમારી આંખોને એ ચરમ ઉદ્દેશ તરફ લગાડી રાખી હશે અને તે ઉદ્દેશ સફળ કરવાની તમારામાં યોગ્યતા રહેલી છે એવો તમને દૃઢ વિશ્વાસ હશે તો તમને જરૂર સફળતા પ્રાપ્ત થશે જ.

જો આપણે આપણા મનમાં એવો નિશ્ચય કરી લઈએ કે એક દિવસમાં હું અમુક કાર્ય પૂર્ણ કરી શકીશ જ, આપણે આપણા ઉદ્દેશને દૃઢતા પૂર્વક વળગી રહીએ અને એવો અડગ વિશ્વાસ થઈ જાય કે હું કોઈ પણ રીતે એ ઉદ્દેશ સફળતા પૂર્વક સિદ્ધ કરી શકીશ જ તો આપણા મનમાં એક એવી ઉત્પાદક શક્તિ આવી જશે કે જે આપણાં મનોવાંચ્છિત ફળ પ્રાપ્ત કરવામાં અત્યંત સહાયબૂત થશે.

મેં એવો એક પણ મનુષ્ય નથી જોયો કે જેને પોતાના આત્મામાં વિશ્વાસ હોવા છતાં, હાથમાં લીધેલું કાર્ય પૂર્ણ કરવાની યોગ્યતામાં સંપૂર્ણ શ્રદ્ધા હોવા છતાં, પોતાના ઉદ્દેશ તરફ જ નિરંતર દષ્ટિ રાખ્યા છતાં તથા તેની પ્રાપ્તિ માટે યોગ્ય પ્રયત્નો કરવા છતાં પણ વિજયપ્રાપ્તિ નથી થઈ. ઉચ્ચ અભિલાષા પહેલાં તો આત્મ-પ્રેરણાના રૂપમાં અને પછી સિદ્ધિના રૂપમાં પરિણમે છે.

હમેશાં તમારા વિચારો ઉચ્ચ અને મહાન બની રહે એવા જ પ્રયત્નો કરતા રહો. જે કાંઈ કાર્ય તમે કરવા ધારતા હો તેને માટે કદિ પણ શંકા ન રાખો. કેમકે એ શંકા મહાન ઘાતક છે. એ આપણી ઉત્પાદક શક્તિનો ધ્વંસ કરે છે, આપણી અભિલાષાઓને પાંગુ અને શક્તિ હીન બનાવી મુકે છે. તમે હૃદયપર હાથ મુકીને એવું જ સૂચન તમારી જાતને કર્યા કરો કે જે વસ્તુની મને જરૂરીયાત છે તે મને જરૂર મળવાની છે, એ મારો અધિકાર છે અને એની પ્રાપ્તિને પંથે હું પ્રગતિ કરી રહ્યો છું.

હમેશાં તમારા મનમાં એ જ વિચાર કરતા રહો કે હું સફળતા માટે, વિજય માટે, સુસ્વાસ્થ્ય અને સુખને માટે, તેમજ ઉપયોગીપણા માટે જ સર્જાએલો છું અને મને એનાથી વંચિત કોઈ રાખી શકે એમ નથી. એ જાતના આશામય ઉદ્દગારો વારંવાર કાઢવાની ટેવ પાડો. તમારા અંતિમ વિજયપર નિશ્ચયાત્મક વિચાર પ્રકટ કરવાની તમારી શક્તિ કેળવો અને તમે તેનું ચમત્કારિક ફળ જોશો કે તમારી મનોવાંચ્છિત વસ્તુ કેવી રીતે તમારી તરફ ખેંચાઈ આવે છે. અહિંઆ એક વાત ખાસ સ્મરણમાં રાખો કે તમારા ઉદ્દગારોમાં કે તમારા વિચારમાં જરા પણ પાશ્વંશયનો પ્રવેશ ન થવો જોઈએ.

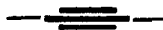
૭૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

શક્તિસાગર પરમાત્માની એવી ઇચ્છા નથી કે મનુષ્ય પોતાની પરિસ્થિતિના હાથમાં એક પુતળા માફક નાચ્યા કરે, કે પોતાની આસપાસની દશાનો ગુલામ બની રહે, પરંતુ તેની તો એવી ઇચ્છા છે કે મનુષ્ય પોતાની પરિસ્થિતિને પોતે જ બનાવે, પોતાના સંજોગો પોતે જ ઉત્પન્ન કરે.

આપણી માનસિક શક્તિઓ આપણી સેવિકા સમાન છે. આપણે જે કંઈ તેની પાસેથી ઇચ્છીએ છીએ તે આપણને આપે છે. જો આપણે તેના પર વિશ્વાસ રાખીએ, તેનાપર જ અવલંબિત રહીએ તો તેઓ આપણને સારામાં સારી વસ્તુઓ આપશે.

જે લોકોની પ્રકૃતિ નિષેધાત્મક હોય છે તેઓ તો શું બને છે એની રાહ જોયા કરે છે. તેઓમાં દરેક પદાર્થને પોતાને અનુકૂળ બનાવી લેવાની શક્તિ નથી હોતી. નિશ્ચયાત્મક પ્રકૃતિથી જ દુનિયાના મહાન કાર્યો થયા છે. તેનાથી જ મનુષ્ય પોતાનું ધાર્મિક કામ કરી શકે છે. (ચાલુ)

કર્મના નિયમોને સમજણ પૂર્વક ગતિમાં મૂકવાથી ધારેલું પરિણામ લાવી શકાય છે. વિચાર પ્રમાણે ચારિત્ર-વર્તન ઘડાય છે. કોઈ વસ્તુ કે સ્થિતિ મેળવવાની પ્રબળ ઇચ્છા આત્માને તે વસ્તુ કે સ્થિતિ મેળવવાની તક મેળવી આપે છે.

પૂર્વ કર્મ એ આપણી ઇચ્છાવડે પૂર્વકાળે ગતિમાં મૂકેલું આપણું બળ છે. તેની સામે તેની ગતિનો વિરોધી પ્રવાહ મૂકવાથી તે બન્નેની અથડામણી થઈ વધારે બળવાન પ્રવાહ ઓછા બળવાન પ્રવાહને પોતાની દિશા તરફ ખેંચે છે. આમ હોવાથી પુરુષાર્થ કરવાવડે એક કર્મને અનુકૂળ બનાવવા પ્રયત્ન કરવો જોઈએ.

પૂર્વકર્મ જો ખરાબ હોય તો તેની વિરુદ્ધ ગતિ ઉત્પન્ન કરવાનો પુરુષાર્થ કરવો. કર્મની બનાવટ એ નિયમોની બનાવટ છે. એક નિયમ સામે બીજા નિયમને પ્રેરવાથી-જેમકે ક્રોધ સામે ક્ષમાને મેળવવાથી બન્ને ગતિઓ બંધ પડી તેનું શુભાશુભ ફળ પ્રગટ થતું અટકી પડે છે.

પુરૂષાર્થ.

૭૭

ઘણા વખત સુધી એકનાએક વિષયના ચિંતવવાના પરિણામે જીવે નિવારી ન શકાય તેવું પ્રચંડ બળ તૈયાર કર્યું હોય છે તેના પ્રબળ પ્રવાહને અટકાવવાનું અત્યારે લાગભગ અશક્ય જેવું બન્યું હોય છે. કેમકે આત્મા અત્યારે ગમે તેટલો પ્રબળ પુરૂષાર્થ કરે તોપણ એકજ વખતે આગળની મજબુત થયેલી રાક્ષસ જેવી વાસનાને તે કાળુમાં લાવી શકે એ બનવું અશક્ય જેવું છે.

આવા પ્રકારના કર્મને નિકાચિત (લોગવ્યા સિવાય ન છુટે તેવું) કર્મ કહે છે. આવું કર્મ એક જ વખતના પુરૂષાર્થથી કાળુમાં લઈ શકાતું નથી, પણ પુરૂષાર્થ અને લોગદ્વારા ધીમે ધીમે તેનો નાશ કરી શકાય છે. તેની વિરોધી દિશામાં પ્રયત્ન કરવાથી શિથિલ અથવા પુરૂષાર્થસાધ્ય બને છે. પુરૂષાર્થ પણ એક જાતનો લોગ જ છે.

પુરૂષાર્થ કરીને કર્મનો ક્ષય કરવો એ લોગવીને ક્ષય કરવા સરખું છે. લોગવવામાં કટ્ટ અને મહેનત છે, પુરૂષાર્થમાં પણ તેટલી જ સહનશીલતા, ધૈર્ય, ઉદ્યોગ અને ખંતની જરૂર રહે છે. નબળાઈવાળા જીવો લોગદ્વારા અને વીરપુરૂષો પુરૂષાર્થદ્વારા કેઈપણુ નિયમને લાગુ પાડીને પૂર્વનું કર્મક્ષય કરે છે.

પૂર્વકર્મ કરતાં પુરૂષાર્થ હમેશાં પ્રબળ છે. કેટલાએક પુરૂષો કેટલીક બાબતમાં વિવેકી અને સંયમી હોવા છતાં તેમને પૂર્વભવની વાસના અમુક બાબતમાં તદ્દન નિર્બળ બનાવી મૂકે છે. આવા પ્રસંગે પૂર્વકર્મના સ્વરૂપ તથા બળને સમજનાર ડાહ્યા માણસો તેમના તરફ તિરસ્કારના લાવથી ન જોતાં ક્ષમાની નજરથી જીવે છે અને તેને એટલી સલાહ આપે છે કે એ પૂર્વના સંસ્કારસામે તમારા સામર્થ્યને યોજીને તમારે તેનો પરાભવ કરવો જોઈએ.

છતાં તેનો પુરૂષાર્થ તરતમાં કામ ન લાગે તો જાણવું જોઈએ કે તેમણે એ વાસનાવાળા સંસ્કારને પૂર્વકાળે એવી પ્રીતિપૂર્વક સેવેલો હોય છે અને તેના હૃદયમાં તે સંસ્કાર એવા સજ્જડ પેઢેલા હોય છે કે તેમની હાલની સમજણ કે વિવેકની શક્તિ તે સંસ્કારનો પરાભવ કરવા વિજયી બની શકતી નથી.

તેમનો વર્તમાન કાળનો વિવેક એ પવન વેગથી એક દિશામાં ગતિ કરે છે ત્યારે તેમની પૂર્વકાળની વાસનાની વરાળ કે વિજળી તેની વિરોધી દિશામાં ઘણી ઝડપથી કામ કરતી હોય છે, તેને લઈને તે જીવના આલુ જ્ઞાન કે વિવેક બુદ્ધિનો ઉદય તેમના પ્રબળ સંસ્કારોને દાબી કે રોકી શકતો નથી.

પોતાની આબરૂને સમાજમાં ગમે તેવો ધોકો પહોંચે તેની પણ પરવા ન કરતાં પોતાની પ્રીતિસોપ્રી અને તત્ત્વજ્ઞાનની પણ અવગણના કરે છે, અને એ વાસનાના સંબંધે એક બાળક જેટલી ધીરજ કે સંયમ રાખી શકતા નથી.

આવા પ્રસંગે આપણે આપણી ઉદારતા અને તેના વર્તનના અંગે ક્ષમા-

૭૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

દૃષ્ટિ શુભાવવી એ ઠીક નથી. તેના એકાદ નિર્બળ ભાગને દેખી તેના આખા ચારિત્રનું માપ કાઢવું તે યોગ્ય નથી. વિશ્વમાં કોઈ જીવમાં સર્વાંગ સંપૂર્ણતા નથી. તે અપૂર્ણ છે, પોતાના વિકાસના માર્ગ ઉપર છે, તેવા નિર્બળ મનુષ્યમાં ચારિત્રની પૂર્ણતાની આશા રાખી ક્યાંથી રખાય ?

દોષ જોઈ નિરાશ ન થાઓ. હજી તેને સુધરવાનો અવકાશ છે એ દૃષ્ટિ રાખો. સમાન દૃષ્ટિથી પ્રત્યેક પ્રસંગને જુઓ. આપણને ભુરાઈની તક મળી નથી ત્યાં સુધી જ પવિત્ર છીએ. તક અને અનુકૂળતા એ દેવને મનુષ્ય અને મનુષ્યને રાક્ષસ બનાવે છે.

પ્રાચીન શાસ્ત્રોમાં એવાં ઘણાં દૃષ્ટાંતો મળી આવે છે કે ચૌદ પૂર્વધર જેવા જ્ઞાની પુરૂષો પણ કોઈને કોઈ પ્રલોભનને વશ થઈ ઘણા કાળ સુધી ભ્રષ્ટ બન્યા છે અને ઠોકર લાગ્યા પછી ઠેકાણે આવી પોતાની ભૂલ સુધારી લીધી છે.

ભૂલને વશ બનેલાનો તિરસ્કાર કરવો તે યોગ્ય નથી, કેમકે ત્યાં તેમનો દોષ નથી, પૂર્વનો પ્રબળ સંસ્કાર આવેશની દિશામાં ઝડપથી ગતિ કરતો હોવાથી તેની સામે ટક્કર ઝીલી ઉભા રહેવું એ ગમે તેવા પુરૂષાર્થી આત્માઓ માટે અશક્ય, અસંભવિત છે.

બીજી રીતે વિચાર કરતાં કેટલાએક જીવો પૂર્વ કર્મના પ્રબળ સંસારના ખડાના નીચે ગમે તે પ્રકારના સ્વચ્છ દો આધિન થઈ સ્વપરને ઠગે છે, તેના જેવું બીજું કોઈ ધોર પાપ નથી. પુરૂષાર્થને ગોપવી પૂર્વ કર્મના સંસ્કારને આગળ ધરે છે. પોતાના દોષનો ઝોઝો ગયા કાળની વાસનાને માથે મૂકે છે. પણ તેના આ પુરૂષાર્થ ગોપવવાનો વાંક માટે તો ઘટતો ગઠલો તેને મળ્યા વિના રહેતો નથી.

મનુષ્યોએ મોહની કર્મની પ્રકૃતિ સામે સર્વ સામર્થ્યથી લડવું જોઈએ. કદાચ તેમાં પરાજય પામીએ તો આપણી નિર્બળતા માટે આપણે દોષિત નથી, પણ એ લડાઈમાં પોતાના વીર્યને ગોપવી વાસનાને વશ થવું એ અધમતા તરફ દોરી જનાર છે.

કર્મનો પાઠ આટલું તો જરૂર શીખવે છે કે ગમે તેવું પ્રબળ પ્રલોભન હોય છતાં તેની સામે એકવાર વીરતાથી લડવાથી તે ઢીલું બની જાય છે. પહેલી વારની હાર એ અરધી જીત છે, કેમકે તે હાર આગળ પ્રાપ્ત થવાની જીતની સામગ્રી રૂપ છે. આપણી શક્તિની કસોટી જીતમાં નથી પણ પ્રલોભન સામે ટક્કર ઝોલવામાં છે.

નીતિની કસોટી પ્રલોભનો સામે પ્રમાણિકપણું જાળવી રાખવામાં છે. પવિત્રતાની કસોટી વાસનાઓમાં નિમિત્તોની મધ્યમાં ટકી રહેવામાં છે. તક, અનુકૂળતા અને એકાંતમાં પોતાની સારી દાનત ટકાવી રાખનાર જ વીર પુરૂષ છે. ખરો યોગી

સ્વીકાર અને સમાલોચના.

૭૯

વસ્તીમાં રહીને વનવાસની પવિત્રતા ટકાવી રાખે છે તેજ છે. પરાક્રમની કસોટી રાગદ્વેષાદિ આંતર શત્રુને હણવામાં છે.

આ ઉપરથી એ નિર્ણય થયો છે કે જ્યાં જાણતા દેખાય ત્યાં એકદમ ન્યાય આપી દેવો વ્યાજબી નથી, તેમજ પરાજય ઉપર પરાજય પામનારના બળનો નિર્ણય બાંધવો એ ડહાપણુ નથી. ગમે તેવા અધમ આત્મા પ્રત્યે આપણી ફરજ છે કે તેનું કલ્યાણુ ઇચ્છવું, અને તેઓ યોગ્ય માર્ગ ઉપર આવે તેવો બનતો પ્રયત્ન કરવો.

આપણા હૃદયમાં સહાનુભૂતિ, અનુકંપાવૃત્તિ, વિવશ્રેય આદિ ઉત્તમ વૃત્તિઓ કેળવવી અને જ્યાં એ વૃત્તિઓને કાર્યરૂપ થવાના પ્રસંગો આવે ત્યાં તેને કર્તવ્ય રૂપે પરિણુમાવવી. કેમકે આત્માની ઉન્નતિ હૃદયની ઉચ્ચવૃત્તિઓના પ્રવર્ત્તાવવામાંથી જ સાધી શકાય છે.

વૃત્તિઓને જ્યાં કર્તવ્યાકાર થવાના પ્રસંગો આવે ત્યાં સૌ સૌનાં કર્મ ભોગવી લેશે, એવી નાદાની ભરેલી તત્ત્વ નીતિનું અવલંબન લઈ કર્તવ્ય હીન બનવું તે વ્યાજબી નથી.

સેવા, સ્વાર્પણ, ત્યાગ અને બંધુતામાંથીજ આત્માની ઉર્ધ્વ ગતિનો માર્ગ ખુલે છે. કુદરત ગમે તે પ્રકારે કામ કરતી હોય છતાં આપણો ધર્મ તો પારકાં દુઃખ બને તેટલાં ઓછાં કરવામાંજ છે.

આચાર્ય શ્રી વિજયકેશરસૂરિ મહારાજ.

સ્વીકાર અને સમાલોચના.

૧ શ્રી રૂપસેન ચારત્ર—અનુવાદક: પન્નાલાલ શર્મા—પ્રકટકર્તા શ્રી આત્માનંદ જ્ઞેન ટ્રેકટ સોસાયટી અંબાલા—પંજાબ. હિંદી, મૂલ્ય એ આના. આ સંસ્થાએ પ્રકટ કરેલ ૧૦૩ નંબરની આ છુક છે. નાના નાના રસિક ચરિત્રો સરલ હિંદિ ભાષામાં પ્રકટ કરી હિંદિ સાહિત્યનો પ્રચાર ઉત્તમ રીતે આ સોસાયટી કરે છે. દરેક ચરિત્ર વાંચવા લાયક છે.

૨ નિત્ય પાઠાવલી—શ્રી અમિતસૂરિ રચિત શ્રી પરમાત્મ દ્વાત્રિંશતિકા તથા રત્નાકરપદ્મીશી બંને હિંદિ પદ્યાનુવાદ સહિત આ ગ્રંથમાં આપવામાં આવેલ છે. સંપાદક મુનિશ્રી તિલકવિજયજી, પ્રકાશક—શાહ ચિમનલાલ લક્ષ્મીચંદ મેનેજર આત્મતિલક ગ્રંથ સોસાયટી, ૯૫ રવિવારપેઠ, પુના છે. કિંમત એ આના.

૪ અંત સમય આસપાસ—લેખક કાપડીયા પરમાનંદદાસ કુંવરજી, પ્રકાશક—શાહ નરોત્તમદાસ હરજીવન. પ્રકાશકે પોતાની એકની એક પુત્રીની માંદગીમાં અને પછી તેના સ્વર્ગવાસથી રડવા—કુટવા જેવા હાનિકારક રિવાજોના ઝેરલાભોનો અનુભવ થતાં પોતાના પ્રિયજનોની માંદગીમાં અને મૃત્યુ પછી કેમ વર્તવું અને શું કરવું ઇષ્ટ છે તે જણાવનાર પાઠો આ બધું છુકમાં પ્રકટ કરેલ છે. કિંમત બેટ.

૮૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

૪ શ્રી જૈન શ્વેતાંબર મૂર્તિપૂજક બોડીંગ અમદાવાદનો સને ૧૯૨૮ નો રીપોર્ટ—આ રીપોર્ટ તેવીસમાં વર્ષનો છે. આ વર્ષે બોડરની સંખ્યા ૩૭ ની છે અને તેની સહાય વડે વિદ્યાર્થીઓ કળવણી પ્રાપ્ત કરે છે—સાથે લાઘ્યેરી અને વિદ્યાર્થીઓને સંસ્કૃત-ધાર્મિક શિક્ષણ પણ અપાય છે. તેની કાર્યવાહક કમીટી અને કાર્યવાહકો આબરુદાર ગૃહસ્થો અને લાગણીવાળા છે. વહીવટ સુવ્યવસ્થિત અને કાર્યવાહી યોગ્ય છે, અમે તેની આબાદી ઇચ્છીએ છીએ.

૫ શ્રી સુરત જૈન વિદ્યાર્થી આશ્રમનો દશમા વર્ષનો રીપોર્ટ—કળવણીને ઉત્તેજન આપતી-સહાય કરતી આ સંસ્થા કે જેમાં ધાર્મિક શિક્ષણ સાથે અપાય છે, પુસ્તકાલય પણ પોષાય છે, વ્યાયામનો પણ વિદ્યાર્થીઓ લાભ લે છે, હસ્તલિખિત માસિક પ્રભાત પ્રકટ કરી વિદ્યાર્થીનો મગજ અને હૃદયવિકાસ પણ સાધવામાં આવે છે. આ સંસ્થાની કાર્યવાહી વ્યવસ્થાપૂર્વક અને કાર્યવાહકો ઉત્સાહવાળા છે. અમે તેમની આબાદી ઇચ્છીએ છીએ.

૬ શ્રી આત્માનંદ જૈન ટ્રેક્ટ સોસાયટી અંબાલાનો સને ૧૯૨૮ નો વાર્ષિક રીપોર્ટ—હિંદના જુદા જુદા શહેરોના સભાસદોથી બનેલી આ સંસ્થાનો મુખ્ય ઉદ્દેશ હિંદી ભાષામાં સરલ નાના નાના ગ્રંથો પ્રકટ કરી બહેનો પ્રચાર કરી હિંદી સાહિત્યની વૃદ્ધિ કરવાનો છે. પોતાના ઉદ્દેશ પ્રમાણે તેવી છુટકા પ્રકટ કરી સાહિત્ય સેવા કર્યે જાય છે. તેનો વહિવટ ચોખ્ખો અને કાર્યવાહી પ્રમાણિક છે અમે તેની વૃદ્ધિ ઇચ્છીએ છીએ.

૭ શ્રી અહિંસા તત્ત્વ પ્રસારક મંડળ પૂના—આઠમા વર્ષનો રીપોર્ટ પોતાના ઉદ્દેશ પ્રમાણે દક્ષીણ મહારાષ્ટ્રમાં થતી હિંસા અટકાવવા માટે બનતો પ્રયત્ન આ સંસ્થા સેવી રહી છે. ખાનગુણ-જેભુરી, કાંઠણપુર, આળાંદી, દેઉ, કુમઠે, ખારામતી, સીરસુદ્ધણ, પંદારા, માવેગામ, જુનું માલેગામ, ખેડકાંજલ વગેરે ગામોમાં થોડી ઘણી રીતે હિંસા અટકાવવાના પ્રયત્નો કર્યા છે, ૩૫૦ ગામમાં અહિંસાનો ઉપદેશો અપાયા છે. સંસ્થા વહીવટ યોગ્ય છે, તેમના આ કાર્યમાં અમે તેની પ્રગતિ ઇચ્છીએ છીએ.

૮ વિકાસ—હસ્તલેખિત પાક્ષીક સમાચાર-પ્રકાશક શ્રી જૈન વિદ્યાભુવન રાંધનપુર વ્યવસ્થા વિભાગ તરફથી પ્રકટ થાય છે. તેના વ્યવસ્થાપક સેવાભાવી બંધુ પરભુદાસ બેચરદાસ છે. જેનો પ્રથમ વર્ષનો ખીન્ને અંક મળ્યો છે. જેમાં મુખ્ય વખયો આરોગ્ય ઉપર છે. તેમાંના બધા ટુંકા છતાં સરલ અને મનન કરવા જેવા છે. વિદ્યાર્થીઓને ખાસ ઉપયોગી છે. ભાષા પરભુદાસના હાદિક વિચારો તથા અભ્યાસનું આમાં દિગ્દર્શન છે. અમે તેની ઉન્નતિ ઇચ્છીએ છીએ.

નીચેના ગ્રંથો ભેટ મળ્યા છે જે ઉપકાર સાથે સ્વીકારીએ છીએ.

વાતુરત્નાકર પ્રથમ ભાગ-પ્રણેતા વિદ્વદ્વરત્ન મુનિરાજશ્રી લાવણ્યવિજયજી મહારાજ પ્રકાશક શ્રી જૈન ગ્રંથ પ્રકાશક સભા અમદાવાદ કિંમત રૂ. ૩-૦-૦

૨ આદર્શ કુમારિકા -લેખક આવજી દામજી પ્રકાશક શ્રી જૈન સરતું સાહિત્ય પ્રચાર કાર્યોલય કલોલ.

૩ ધી યંગમેન્સ જૈન સોસાયટી સાહિત્ય અંક પ્રકટ કરતાં શ્રી યંગમેન્સ જૈન સોસાયટી અમદાવાદ. કિંમત રૂ. ૦-૮-૦

આચાર્યશ્રી અનિતસાગરસૂરિ મહારાજનો સ્વર્ગવાસ

પ્રસિદ્ધવક્તા જૈનાચાર્ય શ્રી અનિતસાગરસૂરિ મહારાજ આ માસની શુદ્ધ ૩ તારીખના રોજ વિનાપુર (ગુજરાત) શહેરમાં શુભારે ત્રીસ વર્ષ દીક્ષાપર્વાય પાળી એકએક હૃદય બંધ પડી બવાથી સ્વર્ગવાસ પામ્યા છે. આ સ્વર્ગવાસી મહાત્મા સરલ હૃદયી, મનુરભાષી, આરિત્રપાત્ર, પ્રસિદ્ધવક્તા, ઉપદેષ્ટા, હતા. તેઓમાં સંસ્કૃત, ગ્રામી, હિંદીસંસ્કૃત, ગુજરાતી બાષાના સારા અભવાસી હતા, જેને લઈને અનેક ગદ્ય, પદ્ય, બાષાંતર વિગેરેના નંદન અને સામાજિક સાહિત્યના અનેક અથો લખી જનસમાજ ઉપર ઉપકાર કરેલ છે. સાથે સાહિત્ય પ્રચાર પશુ કરેલ છે. જૈન અને જૈનેતર સર્વ વર્ગ તેમના ઉપદેશથી આનંદ પામતો હતો. અને તેથી સારો પ્રેમ સંપાદન કર્યો હતો. સ્વર્ગવાસી આચાર્ય મહારાજશ્રી શુદ્ધિસાગરજી મહારાજની પરંપરા પાટને સારી રીતે દીપાવી હતી. આ સભા ઉપર તેઓશ્રીનો ધર્મસ્નેહ ધણી હતો. તેની કાર્યવાહીથી આનંદ પામી શ્રી સુપાર્થનાથ ચરિત્રજી બાષાંતર તેમજ કાવ્ય સુત્રકર અંથ ધ્યોજન ગ્રામ લખ તૈયાર કરી આપી આ સભા ઉપર મહા ઉપકાર કર્યો છે. જૈન સાહિત્ય ક્ષેત્રમાં પશુ સંસ્કૃત, ગુજરાતી, બાષાંતર, ગદ્ય પદ્યમાં અનેક અથો રચી સારો ફાળો આપી જનસમાજ ઉપર આભાર દરતાવ્યો છે. આવા એક વિદ્વત્, સાક્ષર, ચારિત્રશ્રી ગાચાર્યજીના સ્વર્ગવાસથી જૈન સમાજમાં એક મુનિરત્નની ખરેખર ખોટ પડી છે. આ સભાને તેથી પારાવાર દિલગીરી થઈ છે. તેઓશ્રીના પવિત્ર આત્માને અનંત અનંત શાંતિ પ્રાપ્ત થાય અને તેઓશ્રીનાં શિષ્ય સમુદાય તેઓશ્રીના પગને ચાલી તેઓશ્રીના સમુદાયની ઉન્નતિ કાર્તિમાં વધારો કરે એમ પરઆત્માની પ્રાર્થના કરીએ છીએ.

શ્રીયુત મણિલાલ સુરજભલ ઝવેરીનો સ્વર્ગવાસ.

વિનાપુર નિવાસ બંધુશ્રી મણિલાલ ઝવેરી માત્ર થોડા દિવસના તાવની બિમારી બોગવી અકસ્માત મુઘ્ઘ શહેરમાં સ્વર્ગવાસ પામ્યા છે. બાલ મણિલાલ, દેવ, ગુરૂ ધર્મના ઉપારાક, ધર્મ પરાયણ, જૈન જ્યોતિષ વિદ્યાના જાણુ અને ઝવેરાતના વ્યાપારી હતા. તેમનું વ્યાપારી અને વ્યવહારી જીવન પણ ઉત્તમ હતું. જૈન એસોસીએશન એફ ઇંડીયાના સેક્રેટરી, શ્રી પાલીતાણા જૈન ગુરુકુળના ખજાનચી, શ્રી મહાવીર જિન વિદ્યાલયના અગ્રેસર સલાહ અને જોડી એવી ધાર્મિક સંસ્થામાં ભાગ લઈ તેની સેવા કરનાર નરરત્ન હતા. સ્વભાવ સરસ, હૃદય માયાળુ અને મિલનસાર પ્રકૃતિના હતા. આ સભા ઉપર તેઓ પ્રેમ પરાયતા હોવાથી ઘણા વર્ષોથી તેઓ સમાસદ થયા હતા આવા એક જૈન નરરત્નના સ્વર્ગવાસથી આ સભાને એક લાયક સલાહદત્તી ખોટ પડી છે જે માટે આ સભાને દીલગીરી થાય છે. તેઓના પવિત્ર આત્માને અનંત શાંતિ પ્રાપ્ત થાય તે અને તેમના લઘુ બંધુ શ્રીયુત ડાહ્યાભાઈ તથા કુંટુંબને હૃદયપૂર્વક દિવાસો આપીએ છીએ.

વિવેકબુદ્ધિનો ઉત્કર્ષ.

“કળા, કૌશલ્ય, પાંડિત્ય, સૌંદર્ય, બલ કે કેવળ ભક્તિ, કેવળ કર્મપરાયણતા, કેવળ તપ, કેવળ જ્ઞાન (માહિતી અને તર્કશક્તિ) કે કેવળ ધ્યાનની પૂર્ણતાથી જીવનની પૂર્ણતા પ્રાપ્ત થઈ શકતી નથી, પણ વિવેકની પૂર્ણતા અને જીવનની પૂર્ણતા એ બે વસ્તુ એક જ છે એમ કહીએ તો ખોટું નથી. જેમ પ્રાણ વિનાનું શરીર એટલે જ શબ, તેમ વિવેક વિનાનું જીવન એટલે જ અમાનવ્ય એમ મને લાગે છે. કેવળ વિવેકબુદ્ધિની મદદથી આપણે ભક્તિમાર્ગ, તપમાર્ગ, કર્મમાર્ગ કે ધ્યાનમાર્ગનું ફળ પ્રાપ્ત કરી શકીએ, પણ કેવળ વિવેક-વિચાર ઉપર રહેવું કંઈ હોય છે અને તેથી ભક્તિ આદિક માર્ગોનું અવલંબન હેવું યોગ્ય છે, પણ વિચાર કરતાં જણાશે કે મનુષ્યની ઉન્નતિ માટે એવું એક પણ સાધન નથી કે જેમાં વિવેક-વિચારની અપેક્ષા ન રહેતી હોય અને જેટલા જ્ઞાની કે સંતપુરૂષો ભૂતકાળમાં થઈ ગયા છે કે વર્તમાનકાળમાં હોય; તેમનાં જીવનમાં વિવેકબુદ્ધિની સતત જાગૃતિ એ જ ગુરૂત્તમ સાધારણ ધર્મ જણાશે. વિવેકની પૂર્ણતાના પ્રમાણમાં એનાં જીવનની ખરેખરી મહત્તા. બીજી બધી સામગ્રીઓ એનાં આભૂષણો જ.

“વિવેકના ઉત્કર્ષ વિના ઈષ્ટદેવનું દર્શન થયું હોય, સમાધિલાભ થયો હોય, તપ સિદ્ધ થયું હોય, અનેક પ્રકારની વિદ્યાઓમાં પારંગતતા પ્રાપ્ત થઈ હોય કે વૈરાગ્યવૃત્તિ હોય તો તેમને પણ મનુષ્ય જીવે શકતો નથી અને કદાચિત એથી યે અધોગતિને પામી શકે છે અને એથી ઉલટું જો કેવળ વિવેક-વિચારપર જાગૃત રહેવાની શક્તિ પ્રાપ્ત કરી શકાય તો પણ તે અટલ શાંતિ મેળવી શકે છે. અણીશુદ્ધ વિવેકી જીવન એ જ મારા વિચારથી જીવનમુક્તિનું બાહ્ય લક્ષણ છે. વિવેકના ઉત્કર્ષને હું જીવનનું અને તેથી કેળવણીનું અંતિમ ધ્યેય માનું છું અને અવલોકન-શોધનની જિજ્ઞાસા અને ઝીણવટ-પ્રજ્ઞાની તીવ્રતા, યોગ્ય ભાવોના પોષણને પરિણામે ભાવના વિકાસ અને સમ્યક્ જાગૃતિનો અભ્યાસ એવા કેળવણીના વિભાગો પાડું છું.”

‘ કેળવણીના પાયા ’ માંથી.